

OXI MORON

gimnazije

broj.
1
prosinac/1999.

edukacija

foto-strip

zanimacija

anketa

razbibriža

kviz

sport

interview

OXIMORON

grč. oxy - ostrouman + moros - tupoglav, prigup - stilska figura kada se duhovito spajaju dva protuslovna pojma, npr. mudra budala, poštteni lo-pov, marljiva lijenčina... (Bra-toljub Klaić)

Riječ urednika

Pozdrav svima!

Nakon dugih porođajnih mu-ka, u ruke smo dobili prvi broj *Oximorona*. Ime lista čini mi se prikladnim zbog zgodne kombi-nacije sadržaja, grafičkog izgle-da i aluzija.

Zahvaljujem puno svima koji nisu dopustili da poput A.B. Šimića sama objavljujem i izda-jem vlastite radove u svome listu: prof. Beriću na duhovitim idejama, najviše 4.c razredu zato što nisu bili mrtva puhala - Matiji, Andriji, Miji, Petri, Ve-dranu, Anđelku, Robertu, Se-bastianu... Hvala i dečkima iz 4.d - Dariju, Bruni i pomagači-ma... Marijani Jukić (3.b) na podacima za tekst o ženi kao inspiraciji, Mladenu Konjeviću (3.d) za duhoviti tekst o našem nogometnom fijasku, Pinjuhu, Mesiću, Zoretiću, Russou (3.b) za isti, neobjavljeni pothvat, Ani Đigaš (3.b), Lani, Janji, Martini i Petri (3.d), Ivani Šivak (2.c), Goranu Zrnčiću (4.a) itd.... Hvala i Romani Rodaković na crtežima. Hvala i prof. Ružici Vuk na otkrivenim tajnama, Iliji Du-mančiću što je pred nama ogo-lio svoju intimu, Jošku Lokasu, kolegi s faksa koji se pretvorio u TV zvijezdu, ali nije zaboravio stare prijatelje... Hvala i Ivani Petković koja nam je preko Željka Pedišića (4.d) otkrila tajne svog uspjeha, a koja je i našoj školi dala medijski podnaslov *rasadnika ljepote*... Najviše ipak hvala Damiru Babiću, dečku koji je radio prijelom i grafičku ob-radu lista (do oglašavanja prvih pijetlova i u najžešćoj predbo-

žičnoj strci). Zahvaljujem i ITG tisku i gospodinu Goršiću na finalnome *glancu*.

Iako umorna od animiranja učenika, cjelonoćnog bdijenja, kompjutorskog zračenja, utje-rivanja dugova i unošenja tek-stova - zadovoljna sam rezul-tatom. U ovome su broju objav-ljeni i neki tekstovi koji su bili pripremljeni za treći broj prošlo-godišnjih *Snovina*, ali nikad nisu ugledali svjetlo dana. Zahva-ljujem svima koji su na bilo koji način sudjelovali u stvaranju lista.

U ime cijelog Nastavničkog vijeća, čestitam svima Božić i Novu 2000. godinu, i molim vas da u idućem broju budete pro-duktivniji. Odmorite se preko praznika, osim Oximorona pro-čitajte i koju lektiru... Ako u međuvremenu dobijete nogu, svoju tugu razlijte po papiru i podijelite s nama u idućem broju. Ako novi snijeg u vama probudi sjećanje na propalu ljubav, napišite pjesmu i do-pustite da vam zavirimo u du-šu... Ako ste revoltirani, kritički ili pak edukativno raspoloženi, ponovo se latite olovke. Pišite! Svejedno je - mudrosti, glupo-sti...poeziju, prozu... Jednog dana će vam biti drago, vjerujte mi.

Još jednom - sretan vam Božić, sretna nova okrugla 2000. godina i pamet u glavu.

Ivana Sesar

IMPRESSUM

O MORON
školski list XI. gimnazije
Urednica:
Ivana Sesar
Grafička priprema i design:
Damir Babić
Tisak:
Digitalni tisak ITG
Lektura, korektura i unos teksta:
Ivana Sesar
Izdavač:
XI. gimnazija, Zagreb

FRAGMENTI S MATURALCA

Pred kraj ljeta budući maturanti naše gimnazije zaputili su se prema rodnoj zemlji Don Quijotea, čuvenog Lorce i još poznatije Ane Obregon!!!

27. 8. 1999.

10.00 sati

Brdo ljudi na trgu pokojnoga Ken-nedyja. Svi preplanuli i zblaj-hani, netom stigli s mora. Brižni roditelji u mene upiru molećive poglede. Bez brige, sve će biti u redu. Svi su na broju. R. me upoznaje s vodičem - markantan, visok, plav... Ko Veliki Blek. Lako ćemo ga uočavati u Špa-njolskoj. Grlimo se, ljubimo, oprašta-mo od ucviljenih majki, prebrojavamo po tko zna koji put i - krećemo. Molim svetoga Nikolu Putnika za pomoć.

11.00

Razgovaramo o bez-vezarijama (o sadržaju naših sen-dviča, B. bi svratio u Andoru, V. zavrće rukave, miris salame se širi). Prolazimo kraj Night cluba Monaco. M. veli da je tu plesala za vrijeme rata. Ko Marlene Dietrich, ha, ha.

11.30

Prelistavamo nekakvu Gloriju. B. ko-mentira Severinina usta (pijavica, mo-že uredno positi na staklu). Pokušava-mo preračunati kune i marke u pezete i obratno. Imamo problema. Bus staje, svi hrle van. Ana Garac gleda lijevo, gleda desno, pa sigurnim korakom gazi ka WC-u.

13.45

Vozimo se kroz Sloveniju. Pljušti kiša. B. i M. kartaju belu s klincima, V. ku-nja, cure komentiraju vodiča.

14.30

Zafrkavaju se na račun moga anatom-skog jastučića iz *Hospitalije*. Na gor-njem katu busa meško-ljenje. Novakoviću pro-kišnjava krov. Na radi-ju Ricky Martin - pravi uvod u besane špa-njolske noći. Vodič petsto puta ponavlja

sve mogućnos-ti otplate za diska-če. Ključna riječ: z b i - ljam.

Nakon što smo apsolvirali Se-verininog Antu, nastavljamo s melodijama juga po izboru A. Garac. Čekamo na slo.-tal. granici već sat vremena. Autobus prije na-šega pretražuju sa psima. Dosadna na-petost. Klinci su se razmili na sve strane i odjedanput svi propušili. Netko iza mene raspravlja o tome je li se Goran Karan rastao ili nije ni ženjen. Do nas stoji bus *Mandi toursa*. B. veli da taj vozi samo ponedjelj-kom (ha, ha).

17.00

Tek što smo krenuli, shva-ćamo da nas Damjanović gleda - izvana! Stoji s vrećicom iz djutića i maše. Netko predlaže da mu objesimo deklaraciju: Age: 17. Mental age: 3,5. Dobroćudan. Voli pjevati. Obožava Töblerone i da ga se podruga po tjemenu. Jede jednom dnevno. Govorite mi sporije.

18.00

Kasnimo. R. iz BD busa je već negdje ishekklala čarapu za King Konga. U bu-su je veselo. Sjećamo se kako prof. G. K. dugo nije razlikovala palačinke od hrenovki. V. priča o svojim školskim danima. Na likovnome je jednom *zme-šala* neke kričave narančaste boje pa su je proglasili ludom, a ni *tancanje* na gredi nije joj baš išlo. Ivona Rukavina priča kako je kužaljke rješa-vao neki njen

Ličanin iz Bri-nja: maj-čin brat (četiri slo-va)-MILE, životinja s

kućicom (tri slova) - PAS, *morski greben* (dva slova) - MG itd. Milano smo otpisali radi kašnjenja. Granulo je sunce. Punih mjehura hita-mo ne bismo li se barem na 500 km približili busu BD. Pandžić nešto vapi. Boli ga zub mud-rosti. Cvetko

neumorno hopsa. Nadamo se da su mu to posljednji trzaji. Iza mene Robert Kliček priča vic o

19.30

V. se probudila. Mora mrknut još jedan sendvič jer joj moj jastuk pritišće točke koje reguliraju apetit. Približavamo se toponimu Mestre. Blizu Venecije smo. Netko komentira intervju s Mijom Begović: žali Bože kisika što ga ona potroši. Na tapeti je i Armand Assante, neki žnj glumac što ga naši ko medvjeda vođaju po Mljetu i Plitvicama, pa se sad ne da van iz Hrvatske. I mene lovi Heimatschmerz.

20.00

Dumančić je u istom agregatnom stanju. Svi spavaju. Iznad glava im svijetli zeleno svjetlo. Bazenski dojam.

22.00

Gledamo Van Dama (Teška meta). Nešto smrdi za poštiti. B. veli da je na gornjem katu gangrena u završnom stadiju. Užas. Valjalo bi na ventilaciju objesiti mirišljivi borić. Do koljena. Jednoga upravo rešetaju (Pleši, pleši, veli B.). Ulazi Van Dam s fudbalerkom: Čini se da sam zakasnio na zabavu. Jedva čekam da stignemo, potpuno sam ukočen. Još jedan pogled na film: Od dobrog whiskeyja i zec nadjača medvjeda (citati). Šta je to? Zagorska? Paša gadno jeca, mjehur

prijeti da će ga osramotiti.

23.30

Stali smo. Rukavina izgubila svoju pederušu. Postraga.

28. 8. 1999.

10.30

Jutro. Spavali smo kojekako: M. s okovratnim jastukom i kapuljačom na glavi poput Hobita, B. kao muha na

staklu, Cvetko na podu, većina otvorenih usta, V. s tri reda podbradaka... S. Gvozdanović izgubila Guccijev sat. Još sat i pol do Lloreta. Klinci sjede na trotoaru atrofiranih mišića.

11.30

Tik do cilja. Matiju Kovača svrbati nos. B. ga šalje da namiriši tartufe. Iz daljine nas mami E. Iglesias: Bailamos...

29. 8. - 3. 9. 1999.

Španjolska. Dani lete. Sumanuto pokušavamo obići sve diskače i poloviti svu djecu. U polusvjesnom stanju ignorantski prolazimo kraj čuvenoga Picassa, ostajemo ravnođušni prema Gaudiju,

bro je. Klinci su preumorni da bi pravili nered. Po danu kunjaju na prvoj klupi, u travi, u hodu... Svima su kapci na pola koplja. Nemaju snage proturječiti, izgledaju kao da su na teškim sedativima... Lako ćete ih prepoznati: glas

im je odavno pukao, imaju bijele vrećice s lunch paketima, nepočešljani su i većina ih je u majicama Tropics ili Collossos. Gledaju kroz vas i rijetko se bune. Jedva čekamo da se svalimo na kroatu Lloretsku plažu na kojoj neki tip s kantom punom kokosa svakodnevno urla:

koko, melun - vitamina, viagra, potencija! Naši su klinci dobri. Dosad ih se svega nekoliko pošteno izblamiralo, ali su svi brzo sanirani. Prof. K. navije sat u 5.00 pa ih dode prekontrolirati u disko. Würth je osvojio srce konobarice u Tropicsu (?), Čavka i njegova draga cmaču se na svakome koraku, A. Garac se još uvijek oporavlja, Pandžiću je i dalje sve glupo, s J. Vukovićem se čak može i pomalo komunicirati, Pinjuh je u zanosu odbacio i naočale, Žunec nam je za doručak sišao s majicom kojoj su gumbi bili na leđima... Dumančića se budilo uporno i naporno, Petrović je uzalud proganjao svaku curu, a ranojutarnja frizura A. Vukovića bila je šokantnija od donedavne. Na Hacijendi je bilo najveselije, ali mi se čini da je naš temperament itekako nadmašio španjolski. R. se polomila oko organizacije, M. je morala preuzeti posao vodiča itd. Profesori su se samo jednom opustili

pronašli mjesto gdje ih nitko od klinaca nije mogao naći (Sesvete Lloreta). Lagano se pijuckala sangrija, vilice su nam se kočile od smijeha, naručivali smo na pidžin englesu (B. me

uvrijedio rekavši da moj engleski sliči na onaj Jasera Arafata). Za to vrijeme naši su klinci usred Španjolske urlali repertoar Dražena Zečića dok su na njima vrebali organizirani džepari. Bilo je lijepo. Večer prije puta bila je najveselija, ali smo požurili u hotel da bismo se spakirali. Usput smo pokupili Novakovića.

3. 9. 1999.

Povratak u domovinu. Šofer Zvonko hita u

naručuje ženi. Zadnje pezete zdrobili smo na bljudunjave sendvičke, mineralnu sine gas i koje-kakve gluparije za mame, tate, braću, sestre. Napuštamo mjestašce koje nas je iscrpilo i duhovno i materijal-

zagrljaj hrvatskoj grudi.

14.00

Vozimo se prema Nici. Svi spavaju s jastučićima za putovanje (125 pezeta). Garac ima zurku ko Robocop. Sigurno nešto strašno sanja. Cvetko posljednjim snagama potvrđuje zagorski mentalitet.

15.00

Valjamo se od smijeha dok gledamo Pandžića kako spava poluotvorenih očiju, kao da su mu se razlile baterije. Ja

ću budan sanjati, komentira B. Ponovno urnebesni smijeh: na video snimci gledamo Mucavca i Mikulića kako se pentraju na električnog bika.

4. 9. 1999.

16.30

Drugi dan. Noć smo prespavali u Nici u nekom gala hotelu. Bio je pravi gušt uvaliti se u meke krevete dok vani

rominja kišica po pločnicima bogatih i slavnih. Tonula sam u san želucu punog McDonaldsovog monopola. Netko u susjednoj sobi isprobavao je fen u sklopu hotelskog inventara.

18.00

Svi spavaju jedni preko drugih. U našem autobusu gladnih i izmorenih nema ljutnje: Novaković na tuđem jastučiću sanja o povratku, Damjanović leži u Čavkinom krilu, Sučić se prislonio na Čotića, Mucavčeva glava svako malo padne na Salopekovo rame, dok Žunecova lupa oprozorsko staklo (nadam se da je prazna). Jakić se sklopčao pod Tropics majicom, Pinjuh je maloprije ležao u naručju Ružici, a sad Sunčici, dok je glava Ane Garac klonula na stol na kojemu izdržljiva I. Rukavina Vozimo se prema Nici. Svi spavaju s jastučićima za putovanje (125 pezeta). Garac ima zurku ko Robocop. Sigurno nešto strašno sanja. Cvetko posljednjim snagama potvrđuje zagorski mentalitet.

5. 9. 1999.

4.00

Nadomak Zagrebu. Neke izbacujemo u Bregani.

Svjetla voljenoga grada. Svi su budni. Koljena nam drhte od nostalgije dok gledamo u podsusedsku cementaru. Moj grad još spava. Ni je d a n tramvaj ne vuče se

slabo osvijetljenim ulicama. Na svu sreću, klinci su sa svake moguće postaje obavještavali starce na kojem smo dijelu puta. Sve je iza nas: raskoš Monte Carla, šarene Cousteauove ribe, besplatne pozivnice za koje-kakve noćne klubove, blijedi, turistički flamenco, dobra rasvjeta i brze ceste. Bogu hvala.

5.00

Svi su roditelji na parkingu. Deja vu: ljubimo se i grlimo, svakto doziva svoga, traže se torbe, vlada opći nered i galama...

5.30

Odahnula sam. Primopredaja je završena. Sjedim u polupraznoj sedamnaestici. Škripa u zavoju podsjeća me da moram pošteno zahvaliti svetome Nikoli Putniku.

ZNATE LI ŠTO STE UPRAVO UDAHNULI?

Ne preskačite odmah ovaj tekst! Znamo da vam je dosta antipušačke kampanje, ali ovo ipak pročitajte.

Jeste li primijetili da sam i ja u novijim nastavcima bez cigarete...

Svi znamo koliko je opasno pušiti. Izgubljene minute života koje je prouzročila popušena cigareta ne može nadoknaditi ni sto osmijeha koji (navodno) produžuju život. Šokirat ćemo vas podacima koje sigurno niste znali (a u svrhu edukacije ukrali smo ih iz *Jutarnjeg*). Naime, svaka cigareta sadrži čak 4000 štetnih kemijskih tvari. Ni dodani mentol ili kakao tu činjenicu ne mogu opovrgnuti. Aktivisti društva za borbu protiv pušenja svojom su upornošću zbilja antipatični, ali - kad pročitate ovo, sigurno ćete se zamisliti. Pogodite od kakvih se užasa sastoji jedna cigareta.

NIKOTIN - otrovna tekućina koja se nalazi u lišću duhana. Ta droga stvara ovisnost, a primjenjuje se i u insekticidima te sredstvima za uništavanje korova.

KARBON-MONOKSID - identičan plinu koji izlazi iz ispuha vozila!

NAFTALIN - bijela kristalna tvar koja se koristi za proizvodnju kuglica protiv moljaca.

METILAMIN I DIMETILAMIN - dvije kemikalije koje se nalaze u losionima za sunčanje i u kremama za tamnjenje.

TULEN - nalazi se u ljepilima i eksplozivima.

ARSENIK - jedan od glavnih sastojaka

otrova bijelih mrava

METANOL - glavni sastojak goriva za svemirske letjelice

KADMIJ - zvuči poput ukusnog začina, a zapravo se nalazi u baterijama. Njegovi su spojevi vrlo otrovni.

FENOL - služi kao antiseptik, a ponajviše ga ima u sredstvima za čišćenje zahoda.

POLONIJ 210 - služi kao lagani izvor snage u satelitima.

AMONIJAK - bezbojan plin koji služi za proizvodnju sredstava za čišćenje podova i umjetnih gnojiva.

ACETON - poznat kao sredstvo za skidanje laka s noktiju.

DDT - bezbojna kemikalija koja služi kao insekticid, ubija svu gamad djelujući na živčani sustav.

Budite jači od navike, ne budite slabiji. Bacite cigaretu, a u ruke uzmite igle za štrikanje, lopatu, kist, olovku, kuhaću... Nasmiješite se u brk reklami na kojoj kauboj s pljugom odlazi u zalazak sunca (poznato je da je taj maneken umro od raka pluća) ili onoj na kojoj lijepa mlada dama bijelih zubi zadovoljno otpuhuje dim poigravajući se nekom elegantnom cigaretom zarobljenom među crvenim noktima (retuširali su joj bore i žute zube). Budite pametni. Aktivisti društva za borbu protiv pušenja na sve moguće načine pušače žele izopćiti iz kruga normalnih građana. Pušači se doslovce proganjaju, šikaniraju i etiketiraju kao zločinci. Medutim, pušači su zbog kojekakvih razloga jednostavno podlegli lošoj navici i sasvim sigurno nisu sretni zbog te činjenice, a nisu prestali pušiti zbog nemoći, a ne iz inata. *Pristojan* pušač koji izbjegava u svome dimu gušiti ljude u maloj, zatvorenoj prostoriji nije kriminalac. Imajte razumijevanja i za njega.

Licemjerna moda propagiranja zdravog života trebala bi se pozabaviti bitnijim stvarima. Dok se svijet davi ovijem kojekakvim radioaktivnim užasima, pesticidima i otrovnim plinovima, stvarno je kap u moru terorizirati bijednika koji uz kavicu zapali malo smrdljivog lišća koje ga usređuje, apsolutno svjestan svih negativnih posljedica.

Duhanski put:

1. godina p.K. - smatra se da su stanovnici Amerike otkrili uporabu duhana

1554. - Kolumbo duhan donosi u Europu

1554. - Katarina Medici usmrkava duhan protiv migrene

1580. - počinje europsko kultiviranje duhana na Kubi

1604. - kralj James I. u Engleskoj povećava uvozne pristojbe na duhan za 4000 posto

1606. - španjolski kralj Filip II. zabranjuje uzgoj duhana izvan Kube, Santo Dominga, Venezuele i Portorika. Nepoštivanje zakona kažnjavalo se smrću.

1660. - usmrkavanje duhana iz burmice u Engleskoj postaje aristokratska moda

1710. - N. Boisregard upozorava da se od duhana tresu ruke i otkazuje rad organa

1760. - u Americi Pierre Lorillard osniva prvu tvornicu duhana

1830. - osnovana prva antipušačka organizacija

1843. - uspostavljena prva ispravna formula molekule nikotina

1854. - Sir Philip Morris u Engleskoj počinje proizvodnju cigareta

1875. - u Americi se na sličicama glumaca i boksača prvi put reklamiraju cigarete

1875. - premijera Bizetove opere *Carmen* u kojoj gl. junakinja radi u tvornici cigareta

1902. - Philip Morris u New Yorku počinje proizvoditi *Marlboro*

1906. - nakon lobiranja proizvođača duhana, nikotin je u *SAD* skinut s lista

droga

1913. - počinje proizvodnja *Camela*, *Lucky Strikea* itd.

1918. - doslovce cijele generacije iz rata se vraćaju ovisne o pušenju

1936. - prva cigareta s modernim filterom

1939. - znanstveno dokazana veza između pušenja i raka pluća

1940. - u drugom svjetskom ratu cigareta je dio redovitog vojničkog obroka

1954. - prva privatna tužba zbog raka pluća. Oboljeli izgubio parnicu.

1970. - prvi natpis na kutijama o štetnosti cigareta

1973. - Arizona zabranjuje pušenje na javnim mjestima

1977. - *Dan nepušenja* u SAD

1984. - *Saturday Evening Post*, prve novine koje su odbile reklamiranje cigareta

1990. - velike demonstracije u Moskvi zbog nestašice cigareta zamalo srušile vladu

1995. - američki predsjednik Clinton javno izjavio da je nikotin opasna i ovisnička droga

HA, HA

I ja razmišljam o apstinenciji...

Praznovjerje

Trčite ispod nadvožnjaka kako bi vam vlak koji upravo prolazi ispunio želju? Triput plijete ako vam je crna mačka pretrčala cestu? S koje strane? Lijeve ili desne? Ne palite cigaretu na svijeću? Ne zvonite zvoncem u kući, a još manje otvarate kišobran u zatvorenom prostoru? Ugledate li dimnjačara, ulovite se za gumb, a kad idete na ispit, prolijete vodu preko praga. Razbili ste ogledalo? Sedam godina nesreće. Ubili ste pauka? Razorili ste svaku svoju sreću. Netko je na vas sigurno bacio urok. Oboružajte se raznim kristalima, talismanima ili amuletima, možda vam pomognu. Zašto to činimo? Zašto podliježemo iracionalnim dogmama kad nam je više nego dovoljno pouzdati se u vjeru i Boga?

Svjedoče to religije koje obuhvaćaju određena znanja i obrede za uspostavljanje kontakta s onim što je nedohvatljivo našemu razumu i našim osjetilima.

Kršćanstvo, temelj naše povijesti i kulture, uči da je čovjek najvažnije Božje stvorenje i da ima toliku slobodu da se može gotovo približiti Bogu ili mu, pak, okrenuti leđa, odnosno sam izabrati blagoslov ili prokletstvo.

Ipak, za sve što se loše dogodi, čovjek okrivljuje Boga, sudbinu ili slučaj, dok je za sve dobro uglavnom zahvalan samome sebi. S druge strane, često je znatiželjan kad je u pitanju budućnost. Svako bi želio imati kristalnu kuglu i vidjeti što ga u životu još očekuje ne bi li se unaprijed pripremio za dodjeljenu ulogu u tome filmu. Zašto smo

praznovjerni? Je li praznovjerje nastalo uslijed duhovne praznine koja zjapi u materijalističkom i potrošačkom društvu u kojemu nema ni mjesta ni vremena za vjeru u Boga, a ljudi su sve nesretniji, osamljeniji, otuđeni. Gdje naći utočište, spas? Preko svih medija nude se razne usluge kojekakvih astrologa, gurua, vidovnjaka i inih "proroka". Pokušavaju nas primamiti tarotom, magijom, duhovnim iscjeljenjima, ekskaliburima, natalnim i drugim horoskopima, meditacijama, hipnozama, regresijama...

Nude nam čarobne formule za rješavanje naših problema, a za jedan pogled u budućnost zauzvrat ne traže ništa osim da im dobro platite. Ili prodate dušu.

Ponukani time, pitali smo profesorice iz psihologije *Vanju Gudelj* "Jesmo li, koliko i zašto smo praznovjerni?" Evo njezinog odgovora:

Pokušavam pronaći zadovoljavajući odgovor istovremeno se pitajući zašto sam postala psiholog. U zbornici zavidno gledam matematičare, fizičare, kemičare, jezičare i mislim: blago ovim ljudima, izabrali su opipljivu znanost. Jer, ima li išta teže i kompliciranije za

proučavanje od čovjeka? A psihologija ga pokušava proučiti što objektivnije, znanstvenije. Možete misliti kako je to moguće. No, vratimo se temi.

Budući da je pitanje vrlo složeno, ograničit ću se na neto što je učenicima najbliže - na horoskope jer je princip isti i kod svih drugih proricanja.

Na satu psihologije pričamo o čovjekovu psihičkom životu, o njegovim emocijama, inteligenciji, osobinama ličnosti, pa i o tome zašto smo lakovjerni.

I usprkos svemu tome, jedna učenica u zadnjoj klupi za vrijeme nastave čita horoskop. Udubljena u čaroliju predviđanja, ne primjećuje da joj se upravo događa sadašnjost. Prozevom je da ponovi ono o čemu smo govorili. Ona tona doljeće iz budućnosti u nepoznatu sadašnjost i zarađuje jedinicu iz zalaganja. Pitam ju je li joj u horoskopu ta jedinica predviđena. Sva sretna odgovara: "Profesorice, ovaj horoskop je super, čak je i to pogodio!" Naime, tamo piše da će sve vage ovaj tjedan provesti u ugodnome društvu i dobrom raspoloženju ako se ne dogodi neka neugodnost. "Eto, i što da kažem? Horoskop je sve pogodio. I moja jedinica iz zalaganja to potvrđuje."

Je li astrolog koji je pisao horoskop za svoju sretnu učenicu doista tako pametan i vidovit da je znao što će se dogoditi? Nije. Radi se o nečemu što psihologija može objasniti. Svi mi poželimo zaviriti u budućnost, zanima nas što će nam se u životu događati da bismo se mogli pripremiti na to; želimo da nam drugi kažu kakvi smo, kako nas vide. Ako je pritom opis koji dobijemo laskav, još više mu vjerujemo. Psihologija je tome dala naziv *Barnum - efekt*. U psihologijskom rječniku definiran je kao "pojava da čovjek vjeruje kako je nekim postupkom pogođen opis njegove ličnosti ili njegova ponašanja iako se opis sastoji od činjenica koje vrijede za svakoga ili su poželjne i pogoduju svakom čovjeku."

Zašto horoskop pogađa?

1. Obično su konstatacije popraćene čarobnim riječima: *ali, međutim, ako...* što onda nudi općenito značenje. Npr. bit ćete dobro raspoloženi ako vas netko ne naljuti.

2. Horoskopski opisi ličnosti obično nude pozitivne i negativne osobine nekog znaka. Ljudi onda u pravilu opažaju i pamte one koji potvrđuju njihovu sliku o sebi samima, a ostale zanemaruju ili ih pripisuju ostalim pripadnicima

ma toga znaka.

U principu, svatko može pronaći nešto za sebe.

Zanimljivo je da se neki ljudi koji iskreno vjeruju u takvo predviđanje, počinju ponašati u skladu s time. Poznat je primjer jednog engleskog lorda kojemu je vračara preorekla da će umrijeti kad stane na irsko tlo. Jadrnik se čitavog života držao dalje od Irske jer je bio praznovjeran. Jednom je na nekakvom gradilištu od voditelja poslova slučajno doznao da je zemlja na kojoj stoji iz Irske. Strašno se uzbuđio sjetivši se proročanstva i umro od infarkta.

Dakle, horoskop možete i dalje čitati (ako vam nije žao vremena), ali ga ne uzimajte ozbiljno. A što se tiče ostalih proricanja, možda bi bilo zgodno navesti misao jednog novinara. "Ovo je doba psiho - igara, doba kad se djelovanje zlih energija legalno rasprostranjuje u podsvijest putem raznih mentalnih tehnika koje su u biti hipnotičke i magijske i kojima se prodire u najintimnija stanja onih što se daju podvrgnuti tim utjecajima ili eksperimentalno zalaze u podsvjesno s velikom opasnošću da se izgube u labirintu vlastite psihe."

Sad se vraćam na početak, na pitanje u smislu psihologije i na to može li se odgovoriti na pitanja: *Tko smo? Što nam? Kamo idemo? Što nas još očekuje u životu?* Psihologija nam ne može dati odgovor, odgovori su u nama. Zato bi bilo bolje kad bismo mogli vidjeti sadašnjost, komentirati svoja raspoloženja i psihička stanja, pa i svoje osobine, s ljudima koji nas znaju i kojima vjerujemo, a ne tražiti gotove odgovore i upute od osoba koje nas ne poznaju, koje "čitaju" iz zvijezda, kave ili raznih predmeta.

Istina je da nam zvijezde namigivaju s noćnog neba, no nitko nas ne sprječava da i mi namignemo njima i da sami potražimo svoj put do zvijezda.

Matija Grgat, prof. i Vanja Gudelić, prof.

Praznovjerje na Internetu

Upravo je nevjerojatno s kakvom je detaljnošću praznovjerje obrađeno na Internetu. Većina nas zna samo nekoliko najčešćih "pravila" praznovjerja; kad crna mačka pređe preko puta, to znači nesreću, kad vidite dimnjačara, uhvatite se za gumb na košulji i slično. Međutim, kad bi sve što piše po raznim stranicama na Internetu bilo točno, čim se probudite, mogli biste točno znati što će vam se događati cijeli dan. Mogli biste točno znati kakav će biti sljedeći tjedan, mjesec, godina...

Na stranici <http://www.globalpsychics.com/lp/Superstition/menu.htm> tema praznovjerja je obrađena do najsitnijih detalja. Tamo možete doznati da je 1999. godina proglašena "godinom zeca". U nekim

verzijama praznovjerja to je dobar znak, a u nekim ne. Dakle, ispada da je na vama da odlučite hoće li ova godina biti sretna ili ne! Evo još nekoliko zanimljivih slučajeva praznovjerja koje tamo možete naći:

U nekim alpskim selima uobičajeno je da, nakon proslave Nove godine, domaćica ugasi vatru i prope pepeo po zemlji ispred kolibe u nadi da će ujutro u pepelu naći otiske stopala. Ukoliko su otisci usmjereni prema kući, vjeruje se da će jedan član obitelji umrijeti krajem te godine, ali ako stopa idu od kuće, cijela obitelj imaće vrlo uspješnu godinu. Dakle, isplati se rizik...

Liječnici danas pouzdano znaju da se virusi prenose ili zrakom, ili fizičkim

kontaktom. Međutim, nije sve uvijek bilo tako jednostavno. Od 77. godine n.e. pa sve do 16. stoljeća nalazimo ovaj "liječnički recept", potekao iz Rima: uzmu se nokti s nogu i ruku

bolesne osobe i pomiješaju s voskom. Taj se vosak rano ujutro zalijepi na nečija vrata i bolest će prijeći na njega. Taj je čin bio smatran kriminalnim djelom i većinom kažnjavan smrću, neovisno o tome bi li žrtva na kraju oboljela ili ne! Rimljani su imali još zgodnih recepata; kao najbolju metodu kontracepcije preporučalo se da djevojka tri puta pljune žabi u usta.

Ukoliko želite detaljnu podjelu praznovjerja po temama, <http://www.gandolf.com/cornwall/>

/superstitions/ je prava adresa za vas. Sve što vam može pasti napamet, od "generalnih" praznovjerja pa do starih ribarskih vjerovanja, tu je. Jadrno dizajnirano, ali pregledno.

Praznovjerje je često povezano sa sotonizmom i sličnim magijskim obredima. Autor stranice *Gecko's page* (<http://www.geocities.com/Athens/Partenon/3352/>) uvjereni je sotonist koji s nama želi podijeliti svoju "vjeru". Tamo možete naći nekoliko "pričica za laku noć" uz obilato pojavljivanje vraga i raznih demona, nekoliko "zgodnih" slika grobova, križeva i sličnih magijskih rekvizita. Naišao sam na sliku groba obitelji Ivković što ne bi bilo čudno da nije riječ o američkoj stranici! Na kraju, tamo se nalazi i apel posjetiteljima da se jave autoru e-mailom. Ne, hvala!

Za kraj, stranica <http://mmm.arizonaguide.com/goldfieldghosttown/> dokazuje da praznovjerje nije rezervirano za starije i sotoniste; potpuno komercijalna stranica uvjerava vas da je najbolje mjesto na kojem možete provesti godišnji odmor upravo Goldfield Ghost Town & Mine Tours, autentični "grad duhova" iz 1800. god. s autentičnim kočijama i konjima (vjerojatno nešto mladim). Naravno, tu su i helikopteri i džipovi kako bi znatiželjnicima mogli bolje razgledati grad, a kao najveća atrakcija spominje se podzemni rudnik u blizini grada. Poseban popust imaju grupe, a kao bonus dobivate videokasetu i fotografije grada. Na dnu stranice je natpis:

Open Daily 10 a.m. to 5 p.m.
For more info call (602) 983-0333
Ne, hvala!

Sebastian Jurić, 4.c

Cipele ili zašto ženama nije mjesto u politici

Žene su odavno shvatile da su u paketu s pravima na sebe preuzele i gomilu drugih stvari. Tako danas muškarci više ne moraju biti oni koji uzdržavaju obitelj, ali ne moraju ni prati suđe. Žene su te koje rukuju glačalom, ali su izvojevale i osamostalno radno vrijeme. Eto kamo ih je odvela emancipacija, tako im i treba. Unatoč tome što znaju da u pravilu pripadaju kuhinji, žene se upliću i u politiku (!). Odjednom žele i donositi, a ne samo nositi važne odluke. No, rijetko koja žena ostvariće političku karijeru, jer ona nije predodređena za naporno razmišljanje, nego za naporan rad. I koliko god se borila za jednakost, uvijek će biti jednakijih.

Činjenica da žene jednostavno više vole nositi hlače govori o velikoj zabludi. Žene MORAJU nositi hlače jer ionako većinu dana trče naokolo obavljajući teške fizičke poslove. Bager je lakše voziti u hlačama, kopati isto tako, a bome i cijepati drva. Ponovo dolazimo do raskrinkavanja zablude - zamjene odjevnih predmeta! Žene nisu te koje bi trebale nositi suknju! I onda se pitaju zašto, statistički gledano, Škoti imaju najstabilnije brakove.

Muškarci, dakle, donose naredbe koje bi žene trebale izvršavati, i to presretne misleći kako su jednake njima - krivo odjevenima. Muškarci i jesu za politiku jer mogu raditi samo jednu stvar odjednom, pa je bolje da samo "razmišljaju". A žene? Žene neka izvršavaju zadatke, misli pretvaraju u djela i vesele se novim zadacima. Žene nisu za politiku. Možda tek rijetke. Znam samo da su Indira Gandhi i moja politički neutralna baka u jednoj stvari bile kolegice. Obje su bosa išle u školu.

Ivana Šivak, 2.c

Ivana Petković ponos i dika naše gimnazije

• Što te je najviše potaklo da se prijaviš na izbor za Miss Hrvatske 1998? Novčana nagrada, automobil, putovanje na Sejšele ili nešto drugo?

Na izbor za "Miss Hrvatske '98." prijavila me modna agencija, a pristala sam zato što me prvu kao izazov natjecanja u nečemu što predstavlja mladost, ljepotu, druželjubivost, znanje i snalaženje tj. sportski duh.

• Kakav je osjećaj izaći pred publiku i suce? Je li ti bilo neugodno? Je li ti imala tremu?

Vladalo je veliko uzbuđenje, ali ni u kom slučaju mi nije bilo neugodno. Naravno da sam imala tremu.

• Kada si prošla polufinale, jesu li se nadala ili očekivala da ćeš u finalu biti tako visoko plasirana? Nadala se jesam, ali očekivala nisam.

• Kada su te proglasili prvom pratiljom jesu li bila sretna zbog postignutog ili žalosna što u tom trenutku nisi postala Miss Hrvatske? Da si ostala prva pratilja bi li bila zadovoljna s plasmanom ili ne? Bila sam sretna i uzbuđena pogotovo zato što su me prije toga proglasili i "Miss medija '98." Inače bila bih (a i bila sam) za-

dovoljna plasmanom prve pratilje.

• Upoznala si Lejlu Šehović. Kakva je ona kao osoba? Mlada i vesela kao i ostale djevojke.

slagala s Tamarom Kočev, Marjanom Šišaković, Janom Pavlič...

• Ljudi kažu da svaka žena može biti lijepa ako se dobro šminke bile ostale natjecateljice za Miss '98? Slažem se s time, međutim ostale natjecateljice su i bez šminke bile prirodno lijepe.

• U finalu si izašla na pozornicu u haljini s visokim ovratnikom koji se činio vrlo neudoban. Kako si se osjećala u toj haljini? Haljina je bila vrlo ekstravagantna i kao skrojena za mene, stoga sam se u njoj osjećala izuzetno dobro.

• Kakav je inače tvoj stil oblačenja? Je li ti važnije da je odjeća udobna ili lijepa? Meni je važno da je odjeća i udobna i lijepa, a budući da volim nositi sve što ima tu karakteristiku, nemam još vlastiti stil oblačenja iako jako cijenim jednostavnost (posebno boja).

• Nabroji mi par modnih detalja koji su trenutno "in"! Što se tiče boja, trenutno su jako moderne srebrna i bijela i svijetlo plava i roza boja. Od cipela mokasine, a od odjeće dolčevite bez rukava i duže krojeni sakol

(koji prate liniju struka).

• Čemu se kaniš posvetiti nakon završetka srednje škole? Jesu li razmišljala o bavljenju manekstvom?

Kao aktualna Miss željela sam pokrenuti neku dobrotvornu akciju. Tako sam došla na ideju o razminiravanju hrv. polja i uključila se u udrugu "Štit", a tom bi se poslu voljela posvetiti i nakon isteka mog mandata. Ono što mi je sada najvažnije jest upis na fakultet, ali sam razmišljala i o bavljenju manekstvom.

• Koliko je pamet važna u ljepoti žene? Pamet daje poseban sjaj ljepoti žene.

• Kako se pripremaš za izbor za "Miss svijeta" 1999. godine? Je li ti naporno? Je li ti ikada požalila što si se prijavila za Miss '98? Nisam požalila i marljivo se pripremam. Usavršavam engleski jezik, pazim na ishranu, idem na fitness, vježbam uporabu make - upa i hodanje.

• Što očekuješ od izbora za "Miss svijeta"? Očekujem da ću dostojno predstaviti mladost Hrvatske.

• Čemu bi se posebno posvetila da postaneš Miss svijeta 1999. godine?

S obzirom da tako nešto podrazumijeva puno putovanja, posebno bih se pripremila dostojno predstaviti svoju zemlju i mlade iz Hrvatske. Ujedno bih pokušala pomoći onima kojima je to potrebno širom svijeta, a posebice bih radila na problemu razminiravanja polja.

• Što o svim nedavnim događajima vezanim uz tvoje ime misle tvoji roditelji?

Moji roditelji smatraju da sam premlada da bih se našla u središtu medijske kampanje u koju me se stavljalo nasuprot isto tako mladoj djevojci ni krivoj ni dužnoj, što su neki ljudi svojim

tendencioznim glasovanjem ili točnije neglasovanjem inicirali.

• Kome bi za dosadašnji, a možda i budući uspjeh trebala najviše zahvaliti? Prije svega svojim roditeljima koji najviše "skaču" oko mene te svakako g. Šečkoviću.

UPITNIKI!

VISINA: 180 cm

TEŽINA: 59 - 60 kg (varira ovisno o kuhinji moje mame)

PROPORCIJE: 120 - 60 - 90 (ah, ja i Pamela imamo mnogo toga zajedničkog)

BROJ NOGE: 41 (ovisi ti to o kalupu - jesu li naši ili talijanski ili...)

BOJA KOSE: smeđa

NAJDRAŽE JELO: morski specijaliteti i šparoge na sve moguće načine (ma sve ti je meni lako probavljivo osim punjenih paprika i patlidžana)

NAJDRAŽE PIĆE: čaj vanilija - jagoda

OMILJENA BOJA: crna, siva, boja leda

HOROSKOPSKI ZNAK: jarac (a po kineskom majmun)

NAJDRAŽI FILM: "Brave heart", "Titanic" (najviše volim akcijske komedije i srce drapajuće filmove)

NAJDRAŽI GLUMAC: Robert de Niro, Mel Gibson

NAJDRAŽA GLUMICA: Sandra Bullock, Demi Moore

NAJDRAŽA KNJIGA: "Mali princ", "Galeb Jonathan Livingstone", "Čiča Goriot"

VRSTA GLAZBE KOJU NAJČEŠĆE SLUŠAŠ: pop & rock

OMILJENI PJEVAČ/PJEVAČICA: Joe Cocker, Elton John, Eros Ramazzotti, Celine Dion, Madonna

NAJDRAŽA ODJEVNA MARKA: Prada, J. Galliano, Gas (no nije važno koja je marka ako je ono što nosiš lijepo i udobno)

NAJDRAŽA KOZMETIČKA TVRŤKA: Gade (možda piše "fade" - ne mogu pročitati!), Art deco

TIP MUŠKARCA KAKVE VOLIŠ: Prije svega više od mene, dobre prijatelje, pametne, nježne i one koji mi kažu "Nazdravljje" kad

kihnem!)

NAJDRAŽI SLADOLED: "Turbo limach"

HOBII: sviranje klavira, pjevanje, ples, obožavam raditi torte i kolače, fitness, skupljanje srebrnog nakita

OMILJENI SPORT: svi sportovi vezani uz vodu (plivanje, ronjenje)...

UZOR U ŽIVOTU: Nemam idola niti uzora; zapravo, mogla bih reći da su moj uzor neke temeljne životne vrijednosti i mudra iskustva i priče koje nastojim utkati u vlastiti život.

ŽIVOTNI CILJ: Kako kaže galeb Jonathan Livingstone: "Nema granica".

KVOCIJENT INTELEGENCIJE: Nisam nikad rješavala test inteligencije, no pretpostavljam da je oko 152.

OMILJENI PARFEM: Parfeme koristim ovisno o raspoloženju - ima ih više, no uglavnom koristim Armanijeve: Emporio, Aqua di Gio, Red Jean (Versace), Indian Summer (P. Presley)

NAJGORI SMRAD: miris kose i odjeće nakon boravka u zadimljenoj prostoriji, tj. miris cigareta

NEJNEOMILJENIJI POSAO: ići u trgovinu i mljeti orahe (za kolače)

Pitao: Željko Pedišić

Potrebno i dopušteno cenzurirati i promijeniti redoslijed pitanja odnosno odgovora samo za dobrobit i u korist školskog lista 11. gimnazije. U suprotnom i u ostalom autorska prava su zaštićena.

Lupus in fabula

Leksikon nam je ispunila profesorica Ružica Vuk. Pitanja je postavljao tko je stigao, tj. cijeli urednički odbor. Neki stvari o omiljenoj Vukici zihate niste znali.

Prof. Vuk na ljetovskoj plaži (prof. Barto slučajno u kadru)

- ▶ **Kratka biografija?**
Rođena kobne 1967. u centru svijeta, Ludbregu (etimologija imena nepoznata). Rano pobjegla od roditelja (k baki). U OŠ primljena sa 7 god. i 7 mjeseci zbog fizičkih predispozicija (16 kg). Diplomirala povijest i geografiju 1991. godine. Zanimat ispekla u Kozari Boku. Trenutno sam pri kraju posljednjeg studija. A dalje...
- ▶ **Je li duhovnost najvažnija ljudska osobina?**
Nije, ali je jedna od važnijih. Kako inače zadržati pozornost slušateljsva i proširiti krug prijatelja?
- ▶ **Da imaš vremeplov, kamo bi se uputila?**
U prošlost, na kraj srednjeg vijeka, u vrijeme otvaranja prozora spoznaja.
- ▶ **Kojem bi povijesnome događaju željela biti nazočna?**
E, to je već budućnost. Spuštajući ljudi na Mars.
- ▶ **A u prošlosti?**
Otkriću planeta matematičkim putem.
- ▶ **?**
!
- ▶ **Postoje li svemirci?**
Unutar Sunčevog sustava ne, ali među 200 do 300 milijardi zvijezda sigurno postoji inteligentan život.
- ▶ **Znaš li se orijentirati prema zvijezdama?**
Da. Čak i tamo gdje ih nema. Imam osjećaj za prostor (bila sam golman).
- ▶ **Kad smo već kod nogometa, koliko dugo možeš tehnicirati?**
Rezultati su bili zadovoljavajući.
- ▶ **Jesi li ikada što opsovala sucu?**
Kao igrač ili kao navijač? Kao igrač nikada.
- ▶ **Koji ti se nogometaš najviše sviđa?**
(Dugo razmišlja.) Rivaldo.
- ▶ **Dinamo ili Croatia?**
Dinamo.
- ▶ **Malo povijesti. Predsjednik Bugarske?**
Pojava nemam.
- ▶ **Bi li Baskima dala autonomiju?**
Kao najstarijem europskom narodu, svakako.
- ▶ **Situacija u Istočnom Timoru?**
Još jedno mjesto na svijetu gdje su Europljani zakomplirali život.
- ▶ **Je li povijest lažljivica?**
Ovisi tko je piše.
- ▶ **Tvoja magistarska tema?**
Historijsko-geografski razvoj gospodarstva ludbreške Podravine kao čimbenik transformacije pejzaža (!).
- ▶ **Je li se jordanski princ oženio nabrzaka?**
Ne znam.
- ▶ **A sad blic pitanja. Pošto su čevapi na Trešnjevskom placu?**
Vidi prethodni odgovor.
- ▶ **Koliko troši Yugo?**
6-7 litara po gradu. Ima sve novo osim vozača.
- ▶ **Tvoj rekord u tetrisu?**
Ha, ha.
- ▶ **Znaš li okretati palačinke?**
Znam.
- ▶ **Zamišljaš li se katkad kao estradna zvijezda?**
Ne. Majka priroda, otac karikaturist.
- ▶ **Voliš li pjevati uz karaoke?**
Čega? Bila sam zadnja u redu kad je Bog dijelio sluh.
- ▶ **S kim bi najradije pjevala u duetu?**
Šta ti je, čovječe?
- ▶ **Voliš li visoke pete?**
Ljude gledam u oči. Pete ne ulaze u moje vidno polje.
- ▶ **Broj noge?**
37,5 desna, 38 lijeva.
- ▶ **Najdraža boja?**
Crna.
- ▶ **Ideš li na rave party?**
Šta je to? Kad svi revu?
- ▶ **Da nisi profesorica, šta bi bila?**
Vojnik (!).
- ▶ **Znaš li repetirati pušku?**
Da.
- ▶ **Najdraže godišnje doba?**
Zima jer Yugo uvijek priredi iznenađenje.
- ▶ **Što bi na sebi promijenila?**
Nadmorsku visinu da mogu biti nogometni golman.
- ▶ **Što misliš o estetskoj kirurgiji?**
Ovisi radi li se iz hira odnosno objesti ili iz praktičnih razloga.
- ▶ **Postoji li život poslije života?**
Svakako.
- ▶ **Koliko noću spavaš?**
3 i po do 4 sata (!).
- ▶ **Najluđa stvar koju si učinila?**
Na satu matematike posudila papuče ostatku razreda, na noge stavila rukavice i tako izišla pred ploču (nisam znala da ću biti prozvana).
- ▶ **Prva jedinica?**
U trećem srednje iz povijesti jer me profesorica zamijenila sa Snježanom Vuk.
- ▶ **Najdraža knjiga?**
H. Hesse: *Igra staklenim perlama*.
- ▶ **Što najbrže diže adrenalin?**
Nesposobni vozači.
- ▶ **Voliš li kuhati?**
Da. Najviše volim talijansku kuhinju.
- ▶ **Jesi li razmišljala o prestanku s pušenjem?**
Samo razmišljala.
- ▶ **Koju bi poznatu osobu, da možeš, najradije pozvala na večeru?**
Pitanje za mislice. Matu Granića (zbog izuzetno kvalitetnih političkih prosudbi, taktičnosti i smirenosti).
- ▶ **Najveći povijesni fijasko?**
Ima ih puno. Sva oblikovanja hrvatskog teritorija.
- ▶ **Najdraži crtič?**
Garfield. Asocira na učenike prvi sat ujutro.
- ▶ **Kamo bi najradije otputovala?**
U Egipat. Fascinira me visoka razina civilizacije u teškim prirodnim uvjetima.
- ▶ **Čistiš li ribu od glave ili od repa?**
Kupim očičenu, štedim vrijeme, a uzimam u obzir i svoju spretnost.
- ▶ **Dioptrija?**
-6 i -4,5.
- ▶ **Što radiš izvan škole?**
Čitam, pratim rezultate znanosti i sporta, događanja. Izbjegavam dnevnu politiku jer mislim da povjesničar ne može razmišljati politički.
- ▶ **Čega se najviše groziš?**
Formalizma.
- ▶ **Je li isto tajiti i lagati?**
Ne. Tajne mogu biti i slatke.
- ▶ **Tvoj životni mentor?**
Vjera.
- ▶ **Što najviše cijeniš kod učenika?**
Iskrenost, želju za znanjem i samokritičnost.
- ▶ **Poruka za njih?**
Nikada ne odustajte. Upornost se isplati prije ili kasnije.

Papir trpi sve

Što sve trpi papir? Niste ni svjesni kakve sve besmislene rečenice pobjegnu vašem oku u novinama. Stoga vam mi donosimo najzanimljivije besmislice iz poznatih svjetskih tiskovina i ponekih literarnih djela, uglavnom novela.

Nudimo na prodaju ista jaja koja smo imali i prošle zime. Dođite i posjetite nas.

"Pyote Clarion" (Oklahoma)

Gospodin Jackson smatrao je vrlo čudnim što pokojnik nije čuo kamion iako je bio samo malo mrtav.

"Bucks Paper"

Onda su jednom rukom mahnuli prijateljima, dok su drugom žvakali sendviče.

"Norfolk Paper"

"Dobro", promrmilao je Armand Roche, skrivajući smijeh ispod lažne crne brade koju je uvijek nosio u novčaniku, za svaki slučaj.

novela

Moje dame, svoju odjeću ostavite ovdje i provedite poslijepodne u ugodnoj zabavi.

Jackova Praonica

Dr. W.T. pročitao je zanimljiv referat o "Idiotima od rođenja". Bilo je više od 200 prisutnih.

"Survey Paper"

Policajci mogu pronaći 96.2 % svakoga tko se izgubi u New Yorku.

"Mexico City Herald"

Sjedila je sklopčana na stolici, dok je uši pokrila prekrštenim nogama.

novela

U susjednom kupeu nalazila se supruga poznatog političara koja je putovala na rivijeru. Suprug, koji ju je ispratio, gledao je čeznutljivo za vlakom koji je sa svojim teškim teretom odlazio sa stanice.

"Daily Mail"

Napraviti scenu u trenutku kada ste automobilom pregazili neopreznog pješaka ili biciklista pokazuje

nedostatak samokontrole i dobrog odgoja.

"Evening Paper"

Ovo je omiljeno mjesto za odmor onima koji žele samoću. Tisuće ljudi koji žele samoću dolaze ovamo sa svih strana svijeta.

Švicarski turistički vodič

Policija ne vjeruje pomorskom ložaču koji tvrdi da nije mrtav.

"Daily Paper"

Prodaje se Stradivarijeva violina. Gotovo nova.

"All-story Magazine"

Mole se članovi kluba da ne ostavljaju automobile u garaži kluba kada u njoj nema mjesta.

obavijest

- Kako se može znati koliko je stara zmija?

- Starost zmije je izuzetno teško odrediti ukoliko se ne zna kada se točno zmija okotila.

"Detroit News"

(traži se autor ovog izbora)

Usmene izjave nekih važnih faca još smješnije.

Nije pretjerano reći da kolebljivi mogu poći jednim ili drugim putem.

George Bush

Ako su vas ubili, izgubili ste jedan vrlo značajan dio vašega života.

Brooke Shields

Nedavno sam bio na turneji po Latinskoj Americi, i sve što vam u ovom trenutku mogu reći je da mi je jako žao što u srednjoj školi nisam marljivije učio latinski, kako bih mogao bolje komunicirati s tim ljudima.

Dan Quayle

Ako ne postignemo uspjeh, izlažemo se velikom riziku od neuspjeha.

Dan Quayle

Mi se ne želimo vraćati u sutrašnjicu. Mi želimo ići naprijed.

Dan Quayle

Na putu smo da imamo najobrazovanije Amerikance na svijetu.

Dan Quayle

Za NASU je svemir i dalje na vrhu liste prioriteta.

Dan Quayle

Iskreno govoreći, učitelji su jedina profesija koja poučava našu djecu.

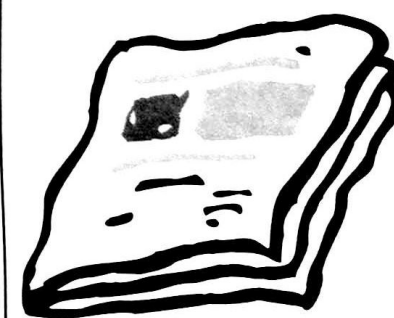
Dan Quayle

Stojim iza svih pogrešnih izjava koje sam ikada dao u javnosti.

Dan Quayle

Ovaj usmeni dogovor nije vrijedan papira na kojem je ispisan.

Samuel Goldwyn

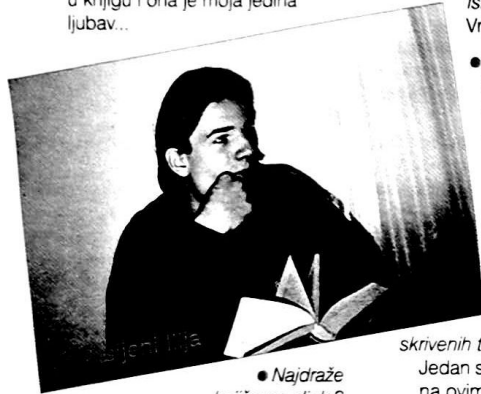

Kutak za psiho trenutak

Napravili smo kratki interview s učenikom Ilijom Dumančićem (4.c) koji se nada da neće postati dio školskog inventara i da će uskoro biti jedan od aduta Zagrebačkog sveučilišta.

● Što te navelo da se upišeš u XI. gimnaziju, sigurno želja za napredovanjem?!
Ne, imao sam vezu...

● Tvoja prva ljubav?
Oduvijek sam volio čitati i to je jedan od razloga zašto se nikad nisam zaljubio. Strastveni sam zaljubljenik u knjigu i ona je moja jedina ljubav...

● Najdraže književno djelo?

Ima ih puno, ali *Zločin i kazna* i *Tonkica palonkica* su sigurno na prvome mjestu...

● Koliko tehniciraš?
43 kad sam gladan, a poslije bureka se spominju i troznamenkaste cifre.

● Kad planiraš maturirati?
Planiram spremiti gradivo u iduća tri tjedna pa ću odgovarati negdje oko Božića...

● Kojeg Božića?
No comment.

● Čime se planiraš baviti u životu?
Planiram studirati jezike i paralelno studirati matematiku.

● Što misliš o homoseksualnim brakovima?
Svi smo mi Božja stvorenja...

● Za koga ćeš glasati na predstojećim

izborima?
Zna se!

● Koji ti je najdraži estradni umjetnik?
Bečki dječaci i Trešnjevčki muslimani...

● Čega se najviše bojiš?
Uklete kuće u Savskoj 77.

● Tvoje prvo izvanjeselesno iskustvo?
Vruće ljeto '95.

● Šta je bilo?
Šetali smo rivom kad me iznenada zapljusnulo 13 Žuja.

● Jesi li imao sportskih uspjeha u mladosti?
Bio sam prvak ex Jugoslavije u strelčarstvu i vice prvak Afganistana u brzopoteznom šahu.

● Imaš li nekih skrivenih talenata?
Jedan sam od najboljih spavača na ovim prostorima... u stanju sam prespavati prva tri sata kad je škola popodne.

● Tko ti je uzor?
Nogometni as Asim Ferhatović.

● Koji je kemijski znak za Xenon?
X, valjda, ja bih rekao.

● Kemijski znak za morfem?
Mo.

● Koliko molekula ima atoma?
43.

● Koliko jutro ima zemlje?
2 km kvadratna.

● Ako prestigneš drugoga, koji si po redu?
Prvi.

● Ime ministricе prosvjete i športa?
Vesna Škare Ožbolt.

● Skupljaš li postere?
Ne.

● Najdraži stih?
Fikreta... u lošoj formi sam...

● Kojom tehnikom najradije crtaš?
Drvenim bojicama.

● Poslovica koja te drži u teškim trenucima?
Od kolijevke pa do groba, najljepše je dačko doba.

● Smisao života?
Hedonizam.

● Kako glasi Pitagorin poučak?
 $a^2 = c^2 - b^2$

● Za što bi volio dobiti Nobelovu nagradu?
Za vrhunsko reciklirano pivo.

● Najdraži predmet?
Geografija.

● Koliko čovjek ima kromosoma?
23.

● Koliko trizura govori o čovjeku?
Puno, jako puno.

● Najdraži voditelj?
Ona što vodi školski i obrazovni program (to često gledam). Zgodna je. Ne mogu se sjeliti kako se zove.

● Ilija, hvala puno. Oprosti što smo ti oduzimali dragocjeno vrijeme. Još samo jedna fotografija... Kako da se namjestim?

by 2ned i blick

RAZGLEDNICA IZ VUKOVARA

U subotu, 2. listopada 1999. godine prof. Arnuš nas je ponovno odveo u Vukovar

6.00

Iza Cibone dva autobusa čekaju naše gimnazijalce (uglavnom prvašice, jer su ostali u fazi kad im je sve, ama baš sve glupo).

Nadamo se da neće kiša. Pozdravljamo se s par brižnih roditelja i krećemo prema istoku Hrvatske. Mimoilazimo se sa sedamnaesticom iz koje pospano gleda Ilija Dumančić (u 6 ujutro? Ili se vraća s tuluma ili kasni na izlet). U busu je veselo. Klinci se svađaju oko kazeta. Jedni nas teroriziraju s nekim užasom pod nazivom TLC, dok oni manje maštoviti navijaju za E.T. Nakon predaha na zatvorenoj benzinskoj pumpi usred vjetrometine, olakšani (što nas je svakog koštalo po 2 kn) krećemo prema Đakovu.

10.00

U Đakovu jutarnja sajmišna gužva. Parkirali smo se s našim grdosijama točno ispred vatrogasnog društva. Računamo da ništa neće gorjeti u tih pola sata našeg odmora. Prof. Brajdić govori nam o Strossmayerovim zaslugama, dok većina đaka blene u zvjezdani strop prekrasne đakovačke katedrale. Slijedi kavicica na osunčanom korzu, a onda opet put pod noge.

12.00

Približavamo se Vukovaru. Svi se čudno osjećamo. Zamrla je glazba. Čak su i oni najravnođušniji (s ribičkim šeširima kao znakom raspoznavanja) zanimali. Čekamo na ulasku u grad. Je li to onaj slavni, hrabri,

tvrdoglavi Vukovar? Srce mi tuče kao ludo. Jesu li ovi mrki ljudi koji nas nepovjerljivo promatraju pucali po nama? Tko je živio u ovoj srušenoj kući? A u onoj? Na razrušenoj dvokatnici samo jedan čitavi prozor. Na njemu vaza s cvijećem.

Ulazimo u grad. Polako, oprezno, bez daha. Svi šutimo. Gledamo u ruševine koje smo nekad gledali samo na televiziji. Sve su uništili. Vegetacija pokušava prikriti tragove zločina, ali uzalud. Ponovo mi se vrti cijeli film. Vodotoranj. Na njemu potpisi na ćirilici i vulgarne primjedbe. Dolazimo do franjevačke crkve gdje ćemo imati

misu. Dodirujem ranjene zidine. Ne mogu vjerovati. Fratar nam ne prodaje maglu o mirnoj reintegraciji.

Statistički podaci su tužni. Hrvatska prestaje, kako on kaže, tamo gdje na tabli piše Vukovar. Krećemo do hotela Dunav i križa. Šokirani smo reklamama koje na jeziku zločinca bodu direktno u srce. Bahato, bezobrazno, cinično. Ne osjećam se ni kao pobjednik, ni kao gubitnik, ali hodam suvereno. Ogorčenje i nemoć rađaju neki tihi bunt. Stojimo kraj Dunava. Širokog, moćnog, punog tajni. Nema ptica, nema žaba, sve je tiho. Neki sitni poduzetnik na klimavom stolčiću prodaje Vučedolske golubice zajedno sa srpskim vojnim znakovljem.

Čitam: bife Atina, kafe bar London, autopraona Moskva (Srbi se odužuju svojim istorijskim saradnicima). Ponovo mi u ušima odzvanjaju riječi vukovarskog bratra. U Vukovaru je neizdrživo biti Hrvat, osobito noću. Sjećam se priča Siniše Glavaševića. Dođe mi da plačem. Naši se gimnazijalci ponašaju kao "svoji na svome". Kajaklu bez kompleksa, na glas komentiraju srpski primitivizam, smiju se obavijesti na dućanu: U nedjelju 3. oktobra održaće se fudbalsko takmičenje. Svi učesnici ima da donesu... Ja se ježim od tog jezika, ali naši đaci nisu gotovo bolesno inficirani ružnim sjećanjima. Tako je i bolje. Bučni su i glasni, ne boje se nikoga, znaju da su u svome gradu junaku, pa od njih zazoru i brkate namrgodene face.

14.00

Krećemo prema Osijeku do Bizovačkih toplica. Prolazimo kroz sva ona sela o kojima smo slušali za vrijeme rata. Čudan osjećaj donesen iz Vukovara ispiremo u kloniranoj bazenskoj vodi. Par spuštanja niz tobogan bilo je dovoljno da se svi udobrovoljimo.

18.00

Iscrpljeni, mokrih ručnika i badića krećemo doma.

22.00

Blizu Zagreba. Tristo kilometara daleko od dragog grada heroja koji se sprema na još jedan oprezan počinak.

I.S.

Žena kao inspiracija u književnosti

ili kako bismo, da nema žena, bili zakinuti za najljepša literarna djela ili lektira u malome

Otkad je svijeta i vijeka, žena je bila glavna inspiracija u književnim djelima. Njena okrutnost i neuzvratanje ljubavi nano- sili su bol, a poznato je da samo bol rađa umjetnost.

Tako je bilo već i u biblijskim vremenima. Bez lijepe i požrtvovne Mirjam ni Ben Hur ne bi bio kompletan. A ženama se pjevalo i puno prije Krista. Već je slavni Katul venio za okrutnom Lezbijom, a Proporcije za drskom Cintijom. Tibulu je otrovnu strijelu u srce zabola lijepa Delija, a i slavni Ovidije klečao na koljenima poradi izvjesne Korine. Ni mudri Horacije nije odolilo nemilosrdnoj Lidiji... I Homer je maštao o milječnoj puti lijepe Helene, o raspletenim kosama predivnih muža - o Kirki, Nausikaji, Kalipsi... Da nije bilo Beatrice Portinari, ne bismo znali koliko pakao ima krugova. Jasnog bi Dantea kroz gustu šumu još uvijek vodio senilni Vergilije, a ovako nas je njezina milost i čistoća sve skupa iz- bavila.

A Laura, Petrarčina tiha patnja, udana za nekog bez- veznog De Sadea? Jedan jedini susret u Avignonu bio je dovoljan da književnost bude obogaćena najljepšim sone- tima na kugli zemaljskoj. I vrago- lasti je Boccaccio bio sav smeten u prisustvu dotične Fiamette. Poznato je i da je naš latinist Ilija Crijević čez- nuo za pogledom neke Flavije. Ari- ostov je Orlando ipak otišao pre- daleko. Zbog lijepe Angelike potpuno je bio skrenuo, pa je po pamet začep- ljen u boci išao čak do Mjeseca! Ni Cervantesov Don Quijote vjerojatno se ne bi bio toliko ufurao u ulogu viteza

spasitelja da ga nije inspirirala krhka Dulcinea kojoj je trebala potpora, oslonac ili čvrsta muška ruka. Da lju- bav nije šala odavno su pokazale sve Shakespeareove žene - antologijska Julija, nježna Ofelija...

Hrvatski petrarkisti svi su odreda bacali lire hladnim,

neumoljivim plavokosim anđelima. U njihovu se zlatnu mrežu zapleo i Š. Menčetić, i Dž. Držić, i H. Lucić... Možda bi krivica trebala pasti na lijepu Cvijetu

Zuzoriću, naše gore diku i patnju Torquata Tassa! I. Bunić Vučić omljio je za nekom Ljubicom, a čak je i ot- pomni Marin Držić uviđao nadmoć svo- je Laure ili Petrunjele. O Đurđeviću i ženama sve se zna. Kažu da su ga mnoge mlade Dubrovkinje optuživale za očinstvo.

A Frankopan i njegova brižna Julija? Zrinski i vjerna Katarina? Obje tužne ljubavne priče...

Comeille i Racine ženu su doživljavali kao hrabru i odlučnu, Voltaire je sva- ku parodirao, a Goldoni je možda najbolje shvatio njenu pogubnost jer Mirandolina je zbilja bila ne- milosrdni komad.

Goetheova Lotta i u stvarnom je životu lomila srca, a iza nje su se očito nerijetko dimile kubure. Da nije bilo (još jedne) Julije, Lamartine ne bi uz jezero razgovarao sam sa sobom. Zbog ta- janstvenih očiju lijepe Le- nore ili svilenih skuta Anna- bel Lee i E.A. Poe se latio pera.

Poznato je da je Puškin u dvoboju izgubio glavu bra- neći čast svoje žene Nata- lije Gončarove. A Ljermont- ovljeve žene? I vjerne, i hirovite, i ozbiljne, i luck- aste... Cijeli Prešernov vijenac odavno bi se sasušio da nije bilo Julije Primicove. Ni Prerado- vićevih ljubavnih stihova ne bi bilo bez njegove tužne ljubavne autobiografije, a i Vraz bi okopio bez rumenih usana svoje Ljubice Cantilli. I Šenoina žena Slava sigurno je bila tiha potpora svome Augustu. Flaubert je udahnuo sebe u jednu nesretnu damu koja se udala za do- sadnog liječnika. Zola je sigurno bio opčinjen ljepotom ženskog tijela koju je podario i svojoj Therese Raquin. A Dostojevski i žena? Sonja - vrhunac dobrote, nevinosti i strpljivosti...

I naši su realisti venuli za ženama. Ante Kovačić ostavio nam je u baštinu svoja autentična ljubavna pisma koja više sliče prijetnjama i ucjenama nego romantičnom izljevju ljubavi.

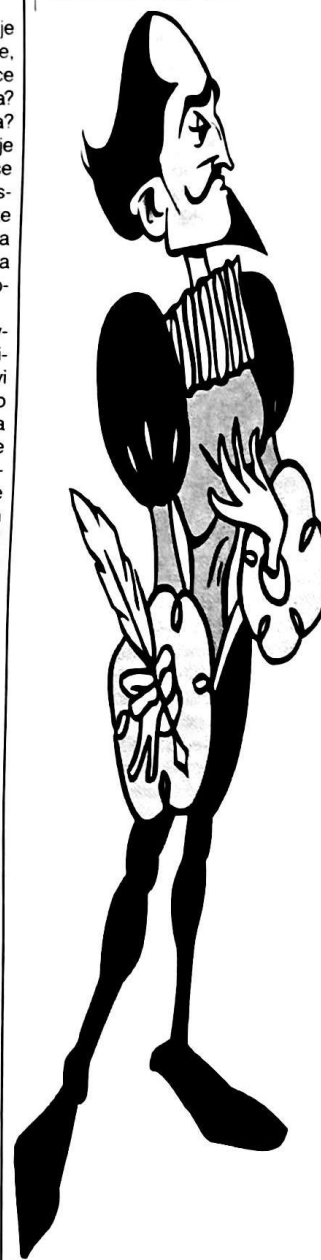
Baudelaireova najveća inspiracija je sjajna put neke egzotične ljepotice, možda njegove tamnopute ljubavnice Jeane Duval? Ibsenova odlučna Nora? Čehovljeve sestre - Irina, Maša i Olga? I slavni AGM prve stihove posvetio je maloj Dragici Tkalcic, a pouzdano se zna da su mu koljena drhtala u prisus- tvu najljepše zagrebačke puce Ljerke Šram. I jasnog je Kamova opčarala maslinasta put neke razvratne žene, a i Begovićeva je Giga došla glave ljubo- mornog Marka.

Što reći o Jesenjinovoj filmskoj ljubav- noj priči sa slavnom američkom baleri- nom Isadorom Duncan? O njoj već svi sve znaju. Hemingway je navodno mijenjao žene kao čarape, a njegova Brett Ashley iz romana "Sunce se ponovo rađa" vrtila je oko prsta i naj- tvrdoglavije neženje. Da nije bilo žene ne bi bilo ni (najmanje) 20 ljubavnih pjesama Pabla Nerude (a ne bi bilo ni one jedne očajne). Da nije bilo Tatjane Marinić, ni A.B. Šimić se ne bi vinuo do zvijezda. I starome je Krleži, ciniku i ženomrscu, srce tuklo kao ludo pred raskošnom Belom. Vjerojatno su i Juri Kaštelanu podrhtavale ruke dok je ba- cao lire Nadi Subotić. Da nije bilo briž- ne Gabrijele, Kranjčevića bi bolest shr- vala još ranije. Da nije bilo Milene Je- senske, ne bismo mogli čitati Kafkina najljepša pisma. Da nema svoju Jelu, ni stari Tadijanović sigurno ne bi dočea- kao svoju stotu...

Žena... Andeo ili vrag? Spas ili propast? I jedno i drugo. Da nije bilo Kleopatre, Marko Antonije bio bi pola čovjeka. Da nije bilo Penelope, Odisej bi sigurno zaglavio boreći se protiv Scile i Haribde. Robin Hood bi još uvi- jek po šumi pljačkao bogataše da nije imao pametnijeg posla u Marijaninom naručju. Ni Ivanhoe ne bi bio sretan bez svoje Rowene...

Bez žene bi muškarac bio nitko i ništa. Žena je lahor, čarobna svjetlost, latica, perla u sedefastoj školjci. Žena je začim, nektar, afrodizijak. Žena je smisao života i nema ništa ljepše nego se utopiti u njenom mekom zagrljaju ili ovjekovječiti njena svilena bedra na stranicama neprolazne vrijednosti.

Ako ste pažljivo pročitali tekst, bez problema ćete riješiti ovaj zadatak. Osim što je zabavno, još je i edukativno. Spojite pisce ili njihove junake s odabranicama njihovog srca!

Katul	Dulcinea
Triolan	Delija
Tezej	Lenora
Romeo	Beatrice
Detarica	Lezbija
Tibul	Helena
Vitez od Riparatte	Fiametta
Dante	Tizba
Don Quijote	Lidija
Don Rodrigo	Flavija
Proporcije	Ofelija
Horacije	Dubravka
Paris	Aricija
Boccaccio	Cintija
Piran	Himena
Hamlet	Mirandolina
Ovidije	Korina
Miljenko	Laura de Novca
Hipolit	Izolda
Ilija Crijević	Julija
Karl Moor	Pedra
Werther	Amalija
T. Tasso	Cvijeta Zuzorić
P. Zrinski	Katarina
E.A. Poe	Tatjana Marinić
A.B. Šimić	Lotta
Marunko	Pera
Maro	Natalija Gončarova
Orlando	Ljubica Cantilli
Puškin	Ljerka Šram
Prešeren	Ana Karenjina
Baudelaire	Davica
Raskolnikov	Angelika
Š. Vraz	Slava Š.
A. Šenoi	Dunja
A.G. Matoš	Giga
Vronski	Milena Jesenska
Razumihin	Isadora Duncan
Marko Barić	Julija Primicova
Š.Š. Kranjčević	Jeanne Duval
D. Tadijanović	Sonja
G.G. Byron	Gabrijele K.
F. Kafka	Anne Millbank
Š. Jesenjin	Jela T.
Thorvald Helmer	Penelope
Rodolphe	Nora
Pečorin	Emma Bovary
M. Krleža	Bela
Jaroslav Bernack	Tena
Ivica Kičmanović	Anđica
Davao Gregorijanc	Leposava (Bela) K.
E. Hemingway	Dora Krupićeva
Odisiej	Mary Welsh

Razmišljanje o umjetnosti

trebali pokazivati nama, običnim smrtnicima kako bismo se mogli diviti eventualnim remek djelima ljudskih ruku i ideja. Nažalost, svijet se može diviti samo šacici primjera zato što više nema genija prošlosti koji bi mogli stvoriti nešto što će se pamtili stoljećima. A samo je umjetnost vječna...

U sljedećih par redaka ukratko ću se osvrnuti na dvije najutjecajnije umjetnosti.

Glazba. Tipičan primjer iz kojeg se vidi razlika u razmišljanju i prihvaćanju svijeta. Nekada su ljudi poput Brahmsa, Mozarta, Schuberta ili Beethovena svoju glazbu skladali isključivo za publiku i za svoju dušu. Gotovo svi su umrli siromašni i zaboravljeni. No, njihovo će stvaralaštvo biti prisutno u našim domovima dok je god svijeta. Današnji glazbenici skladaju svoju glazbu isključivo radi novca i slave. Oni postaju mega zvijezde i umiru bogati, ali njihova djela traju najviše nekoliko godina. Svaka čast Beatlesima i ostalim izuzecima koji su na dobrom putu da steknu dugogodišnje poklonike svoje glazbe.

Tko su to današnji umjetnici? Ako želite moj iskren odgovor, dobit ćete ga. To je skupina izrođača mašte ljudskog uma, koja se vrti oko vječitog poroka današnjice - novca!

Ako smatrate da sam pomalo preoštro okarakterizirao pojam današnje umjetnosti, varate se. Ljudi koji se bave umjetnošću potpuno su skrenuli s prvobitnog kursa umjetnosti koji su zacrtali istinski majstori. Današnji, moderni umjetnici su ispačeni bijednici koji u pomanjkanju talenta i ideja smišljaju takve gluposti od kojih se ljudi poput Van Gogha ili Mozarta sigurno okreću u grobu.

Umjetnici su potpuno izgubili predodžbu kome ili čemu bi trebali služiti njihovi eksponati. Kada postave izložbu, jedino što ih zanima jest posjet nekog pijanog kritičara ili kolekcionara, ili pak dobra zarada od prodanih pri mjeraka svoje lucidne mašte. Ne shvaćaju da bi svoja djela

čovjeku nego čovječanstvu.

Bruno Zagorščak, 4.d

Patnja

Ona je tu.

Prolazi školskim hodnicima
Mirna, tiha, pritajena
Poput straha pred turskim
konjanicima.

Ona je tu.

Kroz šapat drveća
izdignutog na proljetnome
suncu
Već nekoliko stoljeća.

Ona je tu.

U svakoj kući
Na svakome koraku
Nesigurna kao stranac u noći.

Ona je tu.

Bez nje nema ni zore
Ni zalaska sunca
Ali kroz tamu
Prema izlazu vodi - nada.

Robert Kliček, 4.c

Prča

Primarijus Petar Prčić prima pacijente petkom poslije podne. Pacijenti prinosu primarijusu Prčiću pizzu. Prčić pojede pizzu, potom pregleda pacijenta. Putem prema Popovači, Prčić pregazi patku, popije pivu pa pođe piš... pokraj potoka. Prepliva potok pa po pijesku pored potoka počne praviti piramide. Pritom prepozna prijatelja Pervana, pa pokrade Pervana, preuzme Pervanovu peglicu, provoza peglicu poljem. Pervan pride peglici, puškom probije Prčiću prsa, Prčić pogine poput psa. Prčićev posinak Paško pljačka prsatu profesoricu povijesti Pamelu. Prijavi proces primjećuje portir Prekoplottić, poznati pijanac. Portir prijavljuje par pedagogici Petri Planinić. Pedagogica priziva pomoć prijatelja, pametnog pravnikar, Paragvajca Pedra. Planinićka pošteno Pedru plaća pravnički posao pezetama. Prekoplottićeva pastorka Pila pokrade pekarici petsto pereca. Pri pljački padne pa povrijedi pozadinu. Pođe posjetiti proktologa Pavla Piceka. Pri posjetu poklanja proktologu plišanog psića Pintu. Pošto poštar preda pismo Piceku, Picek pročita pa počne plakati. Potom pođe pojesti parizera, popiti Pan pivo. Pročita *Politiku*. *Politika* piše: *Planet poludio - Pašalić preuzeo predsjednički položaj, Poljski predsjednik posjetio pogon Peugeot, Planinar Patrik Papak počeo penjati po Plješivici, Pigmejci posljednjih pet polugodišta puno porasli, Prosinečki prekjučer premliatio Piplicu, Peruanski princ Pablo Peti postao peder, Podno Papuka pronađeni prasta-*

novnici Paragvaja. Potom Picek pogleda *Peticu*. *Petica* prikazuje pobjedu *Piacenze* protiv *Perugie*. Piceku pozvoni papa Pio Petnaesti. Papa priča pošalice pa potom pleše polku. Picek protjera papu. Papa pijan prolazi parkom plašeći pješake, potom posjeti pivnicu, pojede pire, popije pšenično pivo, poigra partiju pikada, pa pođe peticom prema Petrinjskoj. Po Petrinjskoj papu proganjaju pudlice, pa papa pobježe Praškom. Protuzračni pitomac Pepe Pinjuh plati poštarinu petsto pezeta. Piše pismo Perici, prekrasnoj plavuši povećih prsa. Plavuša prozire Pinjuhove prijava porive.

Poštovani poklonici *P priče*, poslije prestanka pisanja predstoji povratak. *P priča* prikupi podosta pohvala procjenitelja. Poneki prosudiše: "Prekrasno!", poneki prigovoriše: "Pisac poludio". Pobogu, počnimo ponovo.

Poslovođa Pandžić ponudi prijateljici Pavici posao prostitutke. Pavica prvo promisli, pa potom prihvati posao. Pandžić plaća premalo, pa Pavica pozove prijatelja, pazikuću Petka. Petko pretuče Pandžića pa preotme Pandžiću peneze. Petko potom pođe poznaniiku, pravoslavnom popu Paviši. Premda pospan, pop primi Petka. Pogledavši prognozu, podoše provesti poluoblačno poslijepodne po placu. Prolazeći placem, pitaju: "Pošto paradajz?". Priglupa prodavačica pokazuje patlidžan. Potom podoše pogledati popodnevni program. Program prikazuje polufinale plivačkog prvenstva Poljske, potom pustolovni por-

nić *Po pustinji, po prašumi, pa presjek Pejakovičevih pjesama.* Petosatni program prestaje plesom pitomih Pitomačanki.

Paški pomorac Prka, premda puno prenzak, pođe ponovno ploviti Pacifikom. Po Pacifiku promatra pliskavice, potom pođe prema polu, po polu pohvata pedesetak pingvina pa počne povraćati. Pri povratku proda pingvine pa pokupuje par pokvarenih pazinskih purana. Pojede purane pa purani potiču Prki proljev. Prekrasan prizor promatraju petorica Pazinjana pristigavši prekomorskim prijevozom.

Popodnevnik piše: *Pederi pomoću pajsera prave predigr, Pletikosa primio peticu, Pravaši posijali pet polja pamuka, Pas prigrizao podlu profesoricu.*

Posljednje poglavlje pripada piscu *P priče*. Pisac, praćen prekrasnom preplanulom Portorikankom, provoza porchea pokraj prezavidnih prijatelja. Proživi pravi provod, pa potom pođe prileći. Portorikanka pjevuši: "Pajki, pajki preslatki pametni pišče". Pozdrav. Pa-pa!!!

Pisanje potpomogli: Pliva, Plinara Požega, penkala, printer.

Ivan Mikulić, 4.a

P.S. Budući da je tekst obilovao masom "sočnih" riječi na P, uredništvo je bilo prisiljeno reagirati i sablažnjivosti pobacati van. Ako vas zanima izvorni tekst, obratite se autoru.

Možeš biliviti?

Ovo je tekst o šatrovačkome govoru bez kojeg definitivno nema životne i živu, pisne komunikacije.

Prema definiciji, žargon je govor određenih skupina ljudi, koji po svojoj strukturi i namjeni izlazi iz okvira standardnog jezika i dijalekta. Žargonski ili šatrovački govor dio je svake urbane cjeline; to je iskonstruirani govor pojedine skupine ljudi, klase ili staleža, koji se svojom specifičnom komunikacijom izdvaja iz književnog jezika. U Hrvatskoj postoji samo jedan šatrovački rječnik, i to onaj Tomislava Sabljaka iz 1981. godine, premda se šatrom odavno bavio i čuveni Josp Ham, te Mladen Kuzmanović.

Potaknuti duhovitim, ali ozbiljnim tekstom B. Radakovića objavljenome u jednom našem časopisu, odlučili smo o važnosti šatre i njenom sociološkom fenomenu progovoriti i u našem školskome listu.

Žargon se, kao vic, rađa u puku i rijetko kada mu je moguće otkriti autora. Katkad je jedan žargonski izraz puno živopisniji od deset standardnih riječi - precizniji, duhovitiji, maštovitiji. Svaki žargon mora imati određeni krug govornika, ali svaki umire kad ga počnu upotrebljavati svi. Žargon se opire suhoparnome standardu, on nije jezik nego govor pa ne smije podlegnuti ni cenzuri. Ljudi koji rabe šatru pripadaju raznim krugovima; to su srednjoškolci, prijestupnici, rokeri, hakeri... Šatra je vrlo razarala. Više ne pripada samo nižim slojevima, marginalcima. 90-te su žargon izdigle do ranga svježeg umjetničkog izraza. Suвременa glazba, književnost, film nezamislivi su bez slenga. U tome su led probili mnogi prije romana Irvinea Welsha *Train-spotting*. Žargon je otvoren svim stranim utjecajima, osobito anglistima. Premetanje slogova, obrađivanje tudica prema gramatičkim pravilima hrvatskoga jezika i sl. samo su neka od "pravila" žargona. Sigurno ste svi čuli sličnu rečenicu: "Dobil sam udgu džob kod frenda u ofisu. Nemreš biliviti."

Oblik *biliviti* odlično je uklopljen u skraćeni hrv. oblik infinitiva (tzv. *supin*) koji završava na -i, a ne na -ti (kako je gramatički ispravno, npr. raditi, raditi). Mnogi se trude biti in i pratiti žargonske novosti. Npr. nekadašnji žargonizam *mačka* (lijepa djevojka) ofucao se nakon što su ga počele upotrebljavati razne tajnice ili vitalniji penzići.

Žargonizme će prvi ukrasti televizija i reklame radi koketiranja s pukom, ulizivanja, dodvoravanja. Kad politika, televizija ili reklame glume ležernost, rabe žanrovske izraze pa postaju još groteskniji. Jer prava je šatra negdje na asfaltu Utrina, Dugava ili Trnskog, iskrena i životna.

Da ne biste ispali iz štosa, navest ćemo par (ipak cenzuriranih) šatrovačkih izraza:

djevojka - komad, treba, batre, koka, riba...

atraktivna djevojka - silikonka, mrak batre, avion, turbo pica, tanga...

neugledna djevojka - žgaba, gabor, grob, kamion, orandžina (debela), deverić (krivonoga), akrap, groblje, kokoš, žasu...

laka djevojka - drapačozza, štrumpfeta, minea, vijagra, fufa, fuksa...

mladić - tip, jerfra, kit, lik, komad, meršte, igrač...

atraktivan mladić - faca, kuler, mačo, faker, slatkić, jonkeršmi, manga...

glupi muškarac - napoj, tudum, tuljan, duro, kmet, moron, biser, zibunjola, mihanović, udav, papan, tulipan, telac, gremlin...

ljubiti se - lizati, žvaliti, sliniti, slurpati...

zaljubiti se - zatreskati se, zatelebatiti se, otkinuti, ajlavjuirati se

zavoditi - bariti, uvaljivati spiku, upucavati se, uletavati

raskinuti vezu - otkantati, znogirati, škartirati, odkikariti

pomiriti se - skulirati

varati partnera - šarati, raditi u fušu,

honorarčiti
Zagrepcanin - purger, zagi, bojsić
Splitcanin - tovar, blitvar, mandirilo
Hercegogovac - eros ramacoti, kremenko
automobil - kar, kolica, makina, pila
piće - cuga, gacu
pivo - žuja, ožujaner, vopi
đino - rinfuza
điski - ličba
travarica - severina
konjak - mirogojček
cappuccino - ljiga
napiti se - skršiti se, ubiti se, zabetonirati se, uništiti se
doći - dofurati, doplaziti, nacrtati se, nasrati se
vidjeti - snimiti, skužiti
polući se - pošorati se
dobiti batine - izgoriti, spuštiti, dobiti po njonji...
lagati - farbati, muljati, canjugati, kemijati
poludjeti - prolupati, pući, podilkaniti, prošvikati, puknuti
smijati se - valjati se, ridati, otkinuti
zafkavati - kubati, kuriti, navlačiti, ložiti
provesti se - zaružiti, zabrijati, zagibiti, zatulumariti
provod - brijčina, ružiona, rasturačina, muving, tulum, fiju-briju
dosada - bedara, pilana, zujačina, pušiona

Partofčak go home FRANJO, SIGET SE NE BOJI!

Košljevečki Novaki till death

Franjo Taki strikes again

Trnsko is not dead

Chaos in Ferenčica

My ware - Trešnjevka square

Čućenje forever Zaqreb on my mind Hrelčić is the best KOZARY BRONX

SJAJ I BIJEDA VELEGRADA

UPOZORENJE - ovaj tekst sadrži materijal pisan u šatro obliku i pun je nepovezanih činjenica koje se odnose na našu metropolu!!

Neki sam dan prolazio pokraj kioska i primijetio časopis *Moj Zagreb*. Iz čiste znatiželje uzeo sam jedan primjerak i stao ga prelistavati. Na naslovnici piše kako je tiskan u 100.000 primjeraka. He,he,he... Za svakog Zagrepčanina po jedan. Što bismo ustvari trebali napraviti kako bi Zagreb postao svjetski grad? Je li dovoljno imati podzemne željeznice, otvarati elitne robne kuće i restorane, postići to da se sve svjetske firme trgaју otvori svoje predstavništvo na Kozari Boku... U Zagrebu ima puno mercedesa, BMW-a, vitara s bačvama od ulja postavljenim sa strane. Ali ima i puno favoritki, trulih tavra, stadjina, uga bez y... Ima toliko bogate škvadre koja radi takve kuće da svaki put nađe kostur u sobi - gle, izgubio se čovjek! Kad im dođeš u posjetu, dobiješ legendu da se možeš snać, vojska pješači iz kupaonice u blagovaonicu 450 kilometara, bazeni su im tolki da, kad se dignu valovi, potope sve... Ali ima i škvadre bez mozga, po Novom Zagrebu, Jarunu, Ferenčici itd. Mladi svijet mora paziti kad hoda po parku, jer ih vrebja opasnost zagrebačkog predgrada. Znak im je pentagram, a zovu se *Babe Ferenčice*. Banda baba. Hodam kroz park, kad baba: "Daj mi, dijete, nešto sitno." Ja izvadim, a ona meni: "Nije dosta." Ja taman da ću babu pogoditi glavom, kad iz grmlja četri babe i... skakavac (klak). Što drugo nego dati petama vjetra? Ajde pridli staračkom domu, ajde pridli. Imaju dostavu hrane u 3 ujutro, kad babe spavaju jer

inače dostavljač dobije batina. Babe prodaju ciglu... Tu su i penzioneri Trešnjevke, crvene Trešnjevke gdje se ustanak diže za vrijeme ručka!

Kućice po predgrađima kao što su Kozari Putevi nemaju vodovod, kanalizaciju, nemaju ulice! Tamo di je ulica, tamo je trava ošišana. Poštar dandas donosi poštu na konju. Zna se di je kanalizacija - kantom kroz prozor. Moraš hodati s dva kišobrana, svaki s jedne strane jer tamo je *Drek river*. Mladi, podzemlje, mafija, droga, opozicija... Sve udri pa ruši državu! O telefonu opće neću ni govoriti. Imamo dvojnika za Ginisovu knjigu rekorda. Dignem - zauzeto, dignem - zauzeto... Dvajst baba istovremeno razgovara i prepričava *Esmeralda*.

Dotepenci! Posebna tema koja me užasava. Dolaze u Zagreb i ne poštuju ono kaj je nama sveto. On dode, zaustavi tramvaj, zetovak izađe, pita kaj je, a ovaj: "Zapeja si za žicu goril!" Kad prolaziš Trgom u podne, ko da se galebovi skupljaju, sve ima miris ribe i čuješ samo: *ea, ea, bogati, nja, nja, ia, ea, nja, u seam po repom!* Sramota! Ko da smo nasred rive, a ne na trgu hrvatskog velikana u Zagrebu!

Onda ova divlja izgradnja. Voziš se autom, kad odjednom ispred tebe nikne dvokatnica i frajer s duplenjkom (dvočevkom). Svako malo dode mi da velim: Građani grada Zagreba, vratite se u svoja sela! Dobro, može se reć da je grad svijet u malom. Pogledajmo samo Pariz ili London, crn-bijel, crn-bijel...

Kako riješiti financijsku situaciju u Zagrebu? Jednostavno: otvoriti kockarnice i napraviti *Las Zagreb*. Ali, mi Hrvati ne volimo one jednoruke džekove, kod nas pali frajer s tri kutije šibica. Naravno, guba je u smokingu, a i kutije su pozlaćene.

Trebalo bi smanjit i penzije. Gledam neki dan - to se razbacuje, bahati, ludilo! Di su naši penzioneri - eno ih skijaju se u Austriji! Puna Austrija naših penzionera, puna. Neće on na naše more, ne, ima paru. Samo Grčka, Španjolska, Uskršnji otoci za Uskrs... Trebalo bi duplo naplatiti putovanje vlakom penzionerima. Samo da je vlakom putovati! Kao, kud ćemo na kavu, ne znam, Split, rasturačina... Oće, može! Prodaju stajanje u avionima za penzionere. To se normalno vozi ko da je u tramvaju i samo gleda mladu rulju. *Kaj se ne bi gospodična digli?* I ona normalno kroz prozor, šta ima s njim razgovarat. Mladi svijet bi htio sjest u parku, al ne može. Sve puno penzionera! Imaju pokaz za klup! Svi čitaju novine, ali ona skupa izdanja tipa *Metropolitan*, *Playboy*...

Evo ga, nema više... Dotaknuo sam se samo sitnih fragmenata iz velikog mozaika jedine nam hrvatske metropole. Time sam pokazao da medalja ima dvije strane. Uprkos svemu, ja sam se ovdje rodio... FALA!

900 godina ima moj grad a tako je mlad, a tako je mlad...

Bruno Zagorščak, 4.d

KOKOŠ ANEL - vaša modna savjetnica mora vam nešto prišapnuti

1. Cure, stigla je zima, ljetni ruževi (sve nijanse ružičastog) nisu više *in*. Boju prilagodite jesenjim tonovima uvelog lišća.

2. Hlače padobranke još uvijek mogu proći. Ispod njih dečki mogu zimi komotno nositi duge gaće, a cure štrample.

3. Marka *Fishbone* je *out*. Trešnjevački plac vrvi od istih artikala pa je autentičnost upitna.

4. Raščupana frizura nije više

in. Dolaze magle, a kemijski preparati (lak, pjena, gel) ne mogu se oduprijeti ni vlazi. Ne mučite se i ne kašnite zbog friza na prvi sat. Gravitaciji ne možete prkositi dnevno.

5. Ponovo su u modi vuneni bakini džemper. Dvobojne majice koje podsjećaju na olimpijadu u Berlinu sredinom 30-ih više ne pale. Njima možete još samo brisati prašinu ili omatati osjetljive lončanice da se zimi ne smrznju na balkonu.

6. Dugi nokti su *out* samo za maturantice. Ne možete tako tipkati maturnu radnju!

7. *Martensice* su još uvijek popularne i još uvijek tvrde. Nosite *sajmonice* iz studentskih dana vaših mama. Ugodne su i teško se čiste pa su također *cool*.

8. *Sketchers* više nisu aktualne. Opet su dobrodošle *šangajke* i *univerzalke* za

nastavu TZK. Budite prvi! Nabavite ih što prije! Raspitajte se kod tete ili strica, a možete pogledati i na placu (predzadnji red, kraj štanda s gumicama za pipe).

9. Punkerski lanci vezani za petljice hlača nisu više popularni. Osim što podliježu koroziji, ulijevaju strah.

Da je na kraju sat, i mali bi smisla, ova-ko...

10. U modi je šareno. Ne bojte se boja!

Oslobodite se! Kombinirajte narančasto i svijetloplavo. Neka i reagge doživi *revival*!

11. *Dredlocks* više nisu *in* ni u 4.c.

12. *Futuristički* satovi pale samo ako su još uvijek točni.

Povratak prirodi inzistira na koži kombiniranoj s drvetom.

13. Vraća se ne-oro-manti-zam! Obucite se poput

Werthera, kupujte košulje na volane, balerinke i lakirane remene. Oba spolal

14. Punk je o- davno *out*, ali se tolerira s obzirom na društveno-gospodarsku situaciju u zemlji.

15. Plastične ruksake i prozirne gumene torbe spremite u sef i otvorite ga tek za desetak godina. U modi je isključivo aluminij i njegove legure.

16. Jako je *in* čuvati svoju biocenozu i ne urezivati svoje ime na nove klupice pred školom.

17. *Out* su sotonisti, metalci i pleh glazba. U modi je suptilnost: Vivaldi, Brahms ili Zvonko Špišić.

18. Opet je moderno učiti, poštovati profesore i furati se na manire starih Agramera. Nije lako, ali budite *in*!

19. Pijuvati oko škole? Definitivno *out*.

20. Kad zvoni, bolje je da budete *in* nego *out*. U protivnome slijede sankcije.

Interview

JOŠKO LOKAS - sinonim za jack pot

Popularni voditelj najtemperamentnijih desetak minuta na HTV-u u predbožićnoj je gužvi pronašao vremena i za naš školski list, nakon čega nam je još više imponirao.

► Kako se postaje Joško Lokas? Pitajte mog tatu Ivana i moju mamu Mariju.

► Kako možeš uvijek biti dobre volje? Moj posao je da u deset minuta ponekog čovjeka učinim zadovoljnim i sretnim, a to je lakše postići ako si dobre volje.

► Koju si školu završio? OŠ "Maršal Tito", danas "Prečko", a srednju strojarsku "Teslu".

► Što je s faksom? Pitajte svoju profesoricu Sesar.

► Najdraži predmet i zašto? Hrvatski. Prof. Vokić je držala izuzetno zanimljive sate, zato sam i otišao studirati kroatistiku.

► Znamo da si veliki filmofil. Koje bi filmove ipak izdvojio i zašto. Pulp Fiction - pokrenuo nešto novo. Građanin Kane - moja velika ljubav. Spašavanje vojnika Ryana - najbolji prikaz Drugog svjetskog rata. Matrix - budućnost. Pjevač jazza - prvi zvuk.

► Najdraža glumica i glumac? Nina Viočić i Tarik Filipović.

► Najdraži redatelj? Martin Scorsese i F.F. Coppola.

► Serija koja odgovara tvome smislu za humor? Seinfeld.

► Najdraži strip junak i zašto? Hogar Strašni i Dilbert jer mi uljepšaju svako jutro.

► Najljepša žena na svijetu je... Sve su najljepše (moraš zadržati publiku).

► Najbolji sentiš je... Power of love - Frankie goes to Hollywood.

► Najvažnija ljudska osobina je... Poštenje.

► Najljepše žensko ime je... Nisam nikad razmišljao o tome.

► Jesu li današnji crtići destruktivni

i perversni? A kakve vi to crtiće gledate?

► Tvoj prvi francuski poljubac? Kad mi je došla prijateljica iz Pariza.

► Što se sve može naučiti na Trešnjevackom placu? Kakvo je stanje u zemlji, kolika je inflacija, što možeš kupiti za 50 kuna... mada ja idem na plac u Prečkome.

► Jesi li ti dečko 80-ih ili 90-ih? 70-ih jer sam rođen 1971.

► Da možeš, s kojom bi slavnom osobom porazgovarao i o čemu? S Neilom Armstrongom. Pitao bih ga je li istina da su mu, kad je stupio na Mjesec, prve riječi bile: "Bože moj, koliko je ovo parkiralište!"

► Što bi pitao Ćiru Blaževića? "Dokle vako, šefe?" i "Ćiro, koliko ti imaš sinova?"

► Da si izbornik hrv. nogometne reprezentacije, kako bi postavio momčad? Pletikosa, Stanić, Jami, Štimac, Bilić, Šimić, Asanović, Prosinečki, Boban, Rapajić, Bokšić

► Koji si športski poraz najteže podnio? Hrvatska - Jugoslavija 2:2

► Koga bi najradije pobijedio? Smrt kad bih mogao.

► Ponovo u školu. Koja ti je bila najdraža lektira? Ivo Andrić: *Prokleta avlija*

► Čega se još uvijek dobro sjećaš iz gradiva kemije? Kemijanja.

► A fizike? Da se ne može pasti dalje od zemlje.

► Znaš li da današnji srednjoškolfci više nemaju obranu i zaštitu i što misliš o tome? Jedna petica manje. To mi je uvijek bio najlakši predmet.

► Zamišljaš li se ponekad kao profesor hrv. jezika i književnosti (ipak je

to tvoj fah)? Ponekad.

► Gdje ćeš dočekati Božić, a gdje Novu godinu? Pola dana radno u "Upitniku", a ostatak s prijateljima.

► I curom? Da. Osjećam potrebu da po stoti put demantiram kombinaciju s Nensi Brlek. Već godinama imam samo jednu ženu u svome životu, volimo se i točka. Ona mi i u profesionalnom smislu pomaže utoliko što mi ne dopušta da zabrijem i umislim se. Svojoj ženi ne možeš prodati fore.

► Jednog dana će se iz redova naših gimnazijalaca možda izdvojiti netko tko će postati eksponiran poput tebe. Kako se nosiš sa "slavom" i što savjetuješ mladim zvijezdama? Nisam se izdvojio iz svoje generacije, nego sam samo jedan koji je pristupio audiciji na OTV-u 1994. Ne postoji star-sistem, to su sve posljedice posla. Savjet - open your mind.

► Vic za kraj? Vic koji sam ispričao na audiciji za voditelja: Dode zec u army shop i pita: "Ima li maskiranih uniformi?" Prodavač veli: "Imamo, ali ih ne možemo naći." ► I jedna mudra rečenica... Never give up!

I.S.

DON QUIJOTE OD ZAGREBA

Bivalo se to ovako.

U praskozorje, dok je još titrala svaka treća sigetska svjetiljka, a s istoka prodirao novi dan (dakle u vrijeme kad dobar dio zaposlenih sretnika odlazi na radno mjesto, negdje prije 7), sjeli su Don Quijote i njegov vjerni Sancho u pohabanu peglicu. Sancho je grčevito držao deset Elektrinih uplatnica uplaćenih u prošlom desetljeću, a Don Quijote je molio Božju providnost da mu pokaže pravi put preko Mosta mladosti koji je sve teže probavljao nabujale kolone automobila, ili Savskom kojom se jedva grmizalo. Mnoge Quijotove molbe ostale su neuslišane, pa ovoga puta nije osjetio ni tračak gorčine zbog Božje ignorancije.

I tako, dok je kretao za dugim tankim nosom, na uglu je umalo naletko na parkirani crni mercedes. Faca kromanjonca iz auta bijesno je urlala čas u mobitel, čas na nesigurnog vozača male, prošupljene peglice. Ipak, Don Q. ne bi bio Don Q. da taj neplanirani dvoboj nije završio pobjedom pravde i istine. Usmjerio je svoje koščate ruke prema znaku zabranjenog parkiranja, ali suparnik, vitez od Love, nije imao strpljenja za takve besmislice. Nagazio je svojih 320 konjskih snaga, a tužni je vitez ostao stajati u oblaku ispušnih para kraj svog jadrnog hrdavog Rocinantea. Sancho ga je požurivao: "Ajmo, gospodaru, brže! Zar ne znate da smo naručeni u Elektri točno u 9!" Don Q. je i dalje buljio za mercedesom: "Da mi je samo znati koliko u ovome gradu ima bogataša..." "Postoji mnogo tajni na ovome svijetu", rekao je Sancho. Don Q. je šutio. Vidjelo se da je utočio u misli.

Prošle su mnoge spore minute dok se žuti Rocinante nije zaustavio u centru (tražio je službeno, a ne divlje parkiralište). Tamo se šćućurio među konje glasovitih imena - Audi, Porche, Ferrari prezirvo su pogledali poljski fiat i nastavili o skijanju u Dolomitima. Sancho je bio praktičan čovjek pa je iz džepa izvadio komad kruha i ponudio ga Don Quijoteu. Međutim, budući da ne priliči jesti na ulici, Don Q. se

suzdržao. Čvršće je zavezao svoje stare Borovo cipele i popravio kragnu balonera zašpricanog motornim uljem. Kad je hrabro zakoračio u velebnu zgradu Elektro, na putu mu se ispriječio mladić širokih ramena i kratko ošišane kose sa sunčanim naočalama na malom okruglom nosu: "Izvolite, gospodine?", upitao je kratko i oštro. "Stiglo je neko čudno pismo na moje velebno ime. Upozoravate me nedoličnim tonom da nisam izvršio svoje građanske dužnosti. Sam Bog je svjedok moje savjesti... Zar mislite da bi pošten i častan čovjek poput mene ikada i pomislio zakinuti...", recitirao je Don Q. Do tada je stigao i zadihani Sancho mašući uplatnicama.

Mladić ih je uputio u red koji se protezao od tamnih tapeciranih vrata i vijugao dugačkim socrealističkim hodnikom. Službenici su važno i nedodirljivo poput polubožanstava marširali pokraj pokornih građana. Bili su zain-

teresirani za njih kao za napredak istraživanja u svemiru. Vjerojatno i manje. Don Q. je usprkos Sanchovim glasnim protestima propustio staru bakicu ispred sebe. Smatrao je to obavezom i dužnim činom svakog kršćanina. Nakon što su se pošteno načekali, znatiželjno su zavrili u ured iz kojeg su izlazila nezadovoljna lica. Don Q. im je u prolazu pokušavao uputiti riječi utjehe, no svi su samo odmahivali rukom i psovali u bradu.

U sobi ih je dočekao čovječuljak superiornog držanja. Don Q. je objašnjenje svog slučaja prepustio Sanchu. No, ni Sancho nije uspio

službeniku objasniti da ih se neopravdano tretira kao kriminalce, konjokradice ili šumske razbojнике. Službenik je ostao zadubljen u propise, spise, akte i zakone nabrajajući: "Zakon o osiguračima, vodičima, poluvodičima i štekerima, te o pravima korištenja žarulja od 40 w..."

Don Q. morao je prekinuti tu besmisleni situaciju gromoglasnim nakašljanjem. Službenik je podigao čelavu glavu pitajući se ima li pred sobom važnu stranku. "Tko vas šalje?", upitao je ljubaznim glasom birokracije. "Cervantes!". "Koji Cervantes? iz kojeg ministarstva? Je li iz predsjedničkog ureda?", zainteresirao se službenik. Don Q. je shvatio da se radi o tajnoj uroti protiv njegove osobe, ali se nije dao: "Cervantes iz Španjolske, Miguel de Cervantes. Za ime Boga, zar niste čuli...?". Sad je malom službeniku postalo jasno da se ne radi o važnoj osobi tjedna. Napuhano i s puno samopouzdanja odbrusi: "Ne spominjite mi Boga, ja sam ateist. Da vas je poslao Mateša, Canjuga ili netko od ine gospode još bih nešto i mogao u-

činiti, ovako..." Don Q. je prvo zapanjeno gledao, a zatim se mašio za džep. Prestrašeni službenik, navikao na nepredvidive reakcije nezadovoljnih stranaka stisnuo je gumb za uzbunu. Sancho je pravilno procijenio situaciju i hitro povukao gospodara za rukav, no u ruci mu je ostao samo komad rasparanog balonera. Don Q. je uspio izvući knjižicu o ljudskim pravima iz zadnjeg džepa, no nije stigao ni zaustiti a već su pred njim bila dva tetovirana snagatora. Ne pretjerano nježno uhvatili su nepoćudnu stranku i dovikli je do izlaza. Sancho je skupljao poispadale stranice.

"Perem ruke od ove gradske uprave. Moja spodoba nije sklona laskanju i potezanju veza poradi vlastite koristi! Ja samo iziskujem puko zadovoljenje pravde! Zbogom, smiješna svitlo!"

Ne znam hoće li Rocinante preživjeti put do kuće. Naime, već je 5 sati, vrhunac špice. Upravo se umorna i strpljiva kolona slijeva preko Save u svoju veliku spavaonicu. Hoće li izdržati njegovo limeno srce? Ne znam, ali nije kršćanski moliti za metalnog konja.

Mladen Konjević, 3.d

Divan park

Uzimam slobodnih sat vremena da odam priznanje svijetu u kojem živimo. U kojemu svaka ptica slobodno pjeva... u svom kavezu. U kojemu

nema, ali NEMA problema! Dobro došli u zabavni park nezaboravne vožnje, leta, smijeha, meda i mlijeka (neplivači posebno traženi). Imate li svoj stav, težnje i ciljeve, na pravom ste mjestu! Dajte ih nama, odrecite se svojih prava i izvolite ovuda... pravim putem. Mi jedini znamo što vam treba. Ne, nije istina da smo korumpirani, samo se znamo brinuti za sebe. Ne, vaš novac se ne gubi, on jednostavno više nije tu. U ovom parku svi će naći svoje. Kavez broj jedan - crnci, kavez broj dva - Židovi, kavez broj tri - siromašni. Ne bojte se. Vrata su zaključana. O, pa vi ste maloljetni, nesigurni!? Kuća poro-

ka vama na usluzi. Da, to je prava stvar. Ti meni lovu, ja tebi sreću i - čist račun, duga ljubav.

Dugo... Dugo je jedan relativan

pojam. Na primjer, dugo je potrebno da siromašni dođu do lijekova, dugo traju zasjedanja Sabora, dugo se kuha

kukuruz, dugo su dvije godine u popravnom domu. E, to je sadržaj koji bi mogao baš vas zanimati. Kuća popravka je jednostavno divna ustanova na čak tri kata. Tri sloja tuge, mržnje, kriminala, izdaje i straha. Ulaz je gotovo besplatan, a pronađete li izlaz, doista ste vrijedni ove igre. Što? Bojite se?! Nema razloga, pa roditelji stoje uz vas. Zašto bježite? Oni znaju što rade. Zlostavljanje je normalno, čemu uzrujavanje, nemamo vremena za takve sitnice. Vrijeme je novac, a vi visite na zadnjim sekundama. Požurite! U tijeku je međunarodna predstava na dvanaest pozornica. Tradicionalni prikaz naprednijeg oružja, najcrnijih duša, najvećih rijeka suza i krvi. Morate priznati, ova se vožnja ne propušta. Ma nije sve tako crno, ponegdje je i tamno sivo, ali ni tu nije izlaz. Što? Ne možete ga naći? Samim time što ste se odrekli sebe, odrekli ste se i čuvara vrata. Netko ih je čvrsto zatvorio. Hvala na posjeti, odlaska neće biti. Uživajte u svojoj slobodi.

Romana Rodaković, 3.d

I love the love, the love loves me, but who I love, he doesn't love me

Ah, ljubav! Lepršava, nježna, sjetna, sretna! Ah, ta ljubav! Ljubav koja život može učiniti puno boljim! Doduše, može ga i zagorčati. I to jako.

Drage tuđe djevojke, sada me dobro slušajte: važan je odnos prema samoj sebi - ti si posebna, ne dopusti da te ilko uvjeri u nešto drugo!

Vjerojatno ni dobra odjeća, iako nije na odmet, ne može previše pomoći u osvajanju nekog balavca iz razreda. Sve je to uzalud ako nemate "ono nešto".

Što? Ne znam. Tajanstveni faktor x, posebnost Helene Trojanske, ili pak dobre noge. Niste zanosne? Ne brinite se. Slušajte mene i dobru, staru Sophiu Loren: "Seksipil se sastoji od 50% onoga što uistinu imate i 50% onoga što drugi misle da imate". Znači, nemate vitke noge? Ne brinite se. Glavno je da ih imate. A, osim

to ga, "prosječni muškarac najčešće je više zainteresiran za ženu koja je zain-

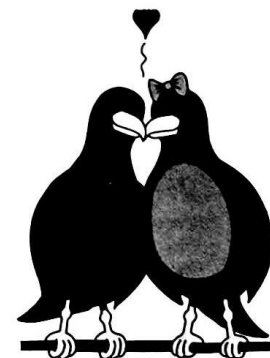
ugase se" (Zsa Zsa Gabor).

Ako vas nakon svega ovoga taj tip ne zavoli, zapamtite što je rekao nama bliži Ante Starčević, kad smo već u citatima: "Nitko nije obavezan drugoga voljeti više nego sama sebe."

Ivana Šivak, 2.c

terisirana za njega nego za onu s dobrim nogama" (Marlene Dietrich). Znači, možete krenuti u napad i zapaliti nekog dečka, ali zapamtite: "Muškarci su poput vatre. Ne ložite li ih,

Petrarkini epigoni

Jutarnja

Nježno kuca na prozor
Plaha jesenja kiša.
"Dobro jutro" mi šapne
I još se više stiša.

Ljiljuška me tihi ritam
I usnula melodija,
U san me lagano mami
Ta daleka harmonija.

Vječno bih tako snio
I prepustio se noći,
Jer neću više ugledati
Tvoje tople, drage oči.

Tomislav Mudrovčić, 4.c

Pogled u stvarnost

Otvaram oči.
Budi me pogled tame,
Pogled daljine i nepreglednih
prostranstava.

Otvaram oči.
Čujem krik koji putuje željeznicom
Srušenih iluzija i davno potonulih
nadanja.

Otvaram oči.
Gledam svijetli trag koji ostavlja
Crna zraka stvarnosti i branim
Svoju tvrđavu oružjem mašte i
iluzija.

Zatvaram oči.
Ne vidim više daljinu, ne čujem
krik.
Postajem tvrđava pred kojom je
Stvarnost poražena.

Petra Husinec, 3.d

Spoznaja

Odjednom se preda mnom nađe
prijatelj
I upita s kojim razlogom gledam u
nebo
Tada glava klonu i shvatih
Crna nevolja mogaše doći samo
Od Boga jer stajah na dnu
Ići dalje znači ne ići uopće

I pokazah mu dan za koji bijah
okovan
I zazvah noć koja utjehe ne nudi
No on ne uvidje križ moj
I teški klin se zari u grud

A ti djevojko što ostavi me sama
Osjeti moju bol
Jer je moja duša ta
Koja zove tebe, ljubav
Tvoje ime ja na usni nosim

I ne traži ogledalo odraza
Ja imam odraz tebi namijenjen
Jer kad čuješ krik što ledi žile
To blijedi slika mene
Žedajući vruća mladosti

Zato evo pružam ruke
Ti ih uzmi
Zar ne vidiš
Moje oči uprte su u te
A i daha već mi ponestaje

Goran Zrnčić, 4.a

Revolucija

Kao zora poslije noći, budi se
nova revolucija mlada
i biva drugačija, čini se,
nego sve one dosada.

U poletu naglom osvaja mnoge
nezaustavljivo šireć' se svuda.
Leti i prije no što stala je na noge
i čini nezamisliva čuda.

U velikom stilu izvršava plan
mijenjajući' postojeće stanje.
Okrutnu stvarnost pretvara u san
izazivajući' strah i poštovanje.

Revolucija u trenu preuzima vlast
te osvaja ljude i slavu.
Kušajući' moći najveću slast
udara joj velika slava u glavu.

Tad počnu nestajati' i mijenjati' se
prvotne ideje (ah, promijenivi su ljudi)
podređujući' se ljudskoj koristolju-
bivoj čudi,
revolucija mlada sad opet staro nudi.

I stara se stvarnost pomalo vraća
okrutnošću svojom rušeći san.
Zora brzo prolazi jer mnogo je kraća
nego nadolazeći tmurni dan.

Kad prođe prvi zanos sve biva k'o
i prije;
staro stanje vraćaju novi, isti ljudi,
cijeli narod ipak zadovoljan nije
iz planova i snova nova revolucija
se budi.

Mlada revolucija sve jača biva
dok prolazi vrijeme i nezadovoljstvo
raste
i dok duga noć svojom tamom skriva
one koji na račun drugih se časte.

I opet se kao zora budi
nova revolucija mlada,
i biva drugačija, čini se,
nego sve one dosada!

(mladi revolucionar želi ostati
anoniman)

Četiri godine lete zabranjenom stra-
nom ulice, vješajući se za ramena
slučajnih prolaznika mokrih od kiše iz
crnog oblaka.

Izmišljeni likovi iskrivljenih poruka
veličinom svoga znaka zaklanjaju mi
pogled na podnevni mir ljeta koji stoji
čekajući da ga pokrenu valovi.
Stranice požara i nestalih slika pro-
nalaze mjesta koja određuju slobodne
padove neispisanih riječi.

Mnoštvo linija preslikanih s mudrosti
novoga proroka žele ti reći što ne
može sakriti ni zamućen pogled, ni po-
nor s gomilom izlaza.

Novine mojih želja, približene suncu,
izgaraju glupostima što ruše pješčane
ljuljačke nepozvanih gostiju.

Koraci moga puta, unaprijed ucrtani,
izlizani teškim udarcima užarenih os-
mijeha, ograđuju moju glavu visokim
podovima nepristupačnog mjesta veli-
kog izazova.

I prije mojih snova, rađanjem mjeseca
u glavi razdijeljenoj do polova, okreću
se kazaljke prevelikog sata nastalog
potresima svega uobičajenoga.

A brojevi koje dajem neuspjelim otoci-
ma dijele se samim sobom, zauvijek
zeznuti u početnom koraku.

Prigodno odjeven, uplašen i prezren,
pročitao od njega, utisnut u stvarnost.
Zakopan u sunce, otrovan do boli,
neosuđen za djela u zabranjenoj formi.
Zakinut po smislu, otvoren po prirodi,
zamišljenog pogleda u nedovršeni
plan.

Jači od slova, brži od krune neokrunje-
nog princa ocvalih cvjetova.
Prisiljen na rad, otuđen od sna, zamišlje-
nom loptom zabija svoj posljednji gol.

Nevoljko mi prolaze kazaljke mog
pješčanog sata.
Prizivam povijest da zauzmem stav
dok gledam u ruke položene smjerom
nedokazane tvrdnje.
Zauvijek ukopan, nepomičan mišlju,
uplašen i svoj

Vedran Vulelija, 4.c

Pozdrav iz Hrvatske. Ston

Zamislite da u cilju pribavljanja
spasonosne doze infuzije za vaš kro-
nično iscrpljeni učenički džeparac na-
zovete *Upitnik*, a voditelj vam postavi
neko od sljedećih pitanja: "Koji je hr-
vatski gradić, čiji tlocrt ima izgled ša-
hovske ploče, kao jedna od rijetkih eu-
ropskih urbanih cjelina planski izgra-
đen sredinom četrnaestog stoljeća?";
"Gdje se, poslije Kineskog zida, na-
laze najduže zidine na svijetu?" ili pak
"Kod kojega je mjesta na južnom bo-
jištu u Domovinskom ratu zaustavljeno
napredovanje jugo-armije?" Bojim se
da bi mnogi od vas umjesto očekivane
love dobili ono nesimpatično "Aaaa...",
pa u želji da vam eventualno uštedim
beskorisno trošenje impulsa, te u stilu
Domestosa uklonim dio vašega nez-
nanja, dopustite mi da vas pobliže
upoznam s ovim zanimljivim, zagone-
tnim gradićem. Riječ je o Stonu, preli-
jepom kamenom gradiću, povijesnom
spomeniku nulte kategorije, smješte-
nom uz usku prevlaku koja poluotok
Pelješac spaja s kopnom. Zahvaljujući
plodnim poljima i prostranim, zaštiće-
nim zaljevima, stonsko područje nas-
tanjeno je još od neolita, što potvrđuju
vrijedna arheološka nalazišta u Gu-
dnjoj pećini nedaleko Stona. Prva na-
selja, čije se iskopine i danas mogu vi-
djeti, bila su smještena na rubu široko-
ga stonskog polja, a gradnja dana-
šnjega Stona počela je u vrijeme Du-
brovačke Republike 1333. godine. No-
voizgrađeni Ston u tadašnje vrijeme
imao je izuzetnu stratešku važnost, ka-
ko za obranu solane od koje je Du-
brovačka Republika ostvarivala značaj-
ne prihode, tako i za obranu čitavog
poluotoka Pelješca. U tu svrhu izgra-
đen je šest metara široki i 5,5 km dugi
kameni zid pojačan obrambenim utvr-
dama, čime se onemogućilo brojne
osvajanje s kopna i mora da zavladaju
ovim prostorima. Ston je do propasti
Dubrovačke Republike 1808. godine
bio administrativno, kulturno, trgovač-
ko i prometno središte sjeverozapadno-
ga dijela Dubrovačke Republike, a
također i višestoljetno sjedište Stonske
biskupije i prvi grad po važnosti iza

Dubrovika. Međutim, s promjenom
društveno-političkih odnosa na ovim
prostorima Ston gubi svoju raniju stra-
tešku ulogu, što dovodi do njegove
postupne stagnacije koja je posebno
izražena nakon Drugog svjetskog rata.
Prvenstveno kao posljedica socijalne
nesigurnosti u to vrijeme, dolazi do
značajnijeg iseljavanja domicilnog
stanovništva u veća gradska središta i
prekomorske zemlje. Tijekom svoje
burne prošlosti Ston je više puta bio
napadan, ali nikada osvojen. Njegovi
najveći neprijatelji bili su i ostali razorni
potresi. Posljednji od četiri snažna po-
tresi u ovom stoljeću koji je 5. rujna
1996. godine pogodio Ston, za samo
dvadesetak sekundi trajanja razrušio
je gotovo 90 posto stambenih zgrada,
ali srećom nije bilo ljudskih žrtava.
Zahvaljujući prvenstveno pomoći hr-
vatske države, sanacija stradalih obje-
kata je pri kraju, a Stonjani koji već
treću godinu barave u kontejnerima i
kamp-kućicama nestrpljivo očekuju
povratak u svoje obnovljene domove.
U prošlosti je, uz proizvodnju morske
soli, osnovno zanimanje Stonjana bilo
ribarstvo, poljodijelstvo, trgovina i obrt,
a u novije vrijeme dominiraju uslužne
djelatnosti, ugostiteljstvo i turizam. Sa-
mo tri kilometra zapadno od Stona na-
lazi se najljepša pješčana plaža na Pe-
lješcu, a u predjelu obraslom borovom
šumom i starim maslinicima smješten
je suvremeni auto-kamp s 1200 mje-
sta. Zaštićeni rezervat Malostonskog
zaljeva od davnina se koristi za uzgoj
morskih školjaka, prvenstveno kame-
nica i dagnji, pa u novije vrijeme ma-
ri-kultura sve više postaje jedno od ko-
risnijih dodatnih zanimanja za ovdašn-
je pučanstvo. Prirodne ljepote Stona,
brojni kulturno-povijesni spomenici,
kao što su crkva sv. Mihovila s freska-
ma iz 11. stoljeća, romanička crkva
Gospe od Luzina, Knežev dvor, Bis-
kupska palača, Franjevački samostan
sv. Nikole iz 1349. godine, Kancelarija
Dubrovačke Republike, stonske zidi-
ne, te bogata gastronomska ponuda
stonskih specijaliteta razlog su što
brojni domaći i strani turisti sa za-
dovoljstvom posjećuju ovaj dio Lijepe
naše.

(traži se autor teksta)

Da sam ja Ivica

Vaše čuđenje je potpuno opravdano. Pogledavate malo u mene, pa malo u naslov školske zadaće. Mislite: jedna tako fizički privlačna osoba, gard Botticellija, tijelo Davida, inteligentan, duhovit, skroman, lice koje svaka teenagerica ima na zidu, popularan - a želi biti netko drugi!

Kao što vidite, ima i toga. Unatoč svojoj svjetskoj popularnosti, razorne desnice i uma kriminalca, ja sam oduvijek želio biti kralj hrvatskih evergreena. Sve epitete koji rese moj lik mijenjao bih za taj zvučni nadimak **SERFA...**

Ivica Šerfezi je ikona koja je obilježila hrvatsku estradu ovog stoljeća. Frizura koju su muškarci pokušavali što vjernije oponašati postala je sastavni dio kulture 70-ih. Vrstan kuhar, brižan suprug i otac, izvanjski golfer i gentleman, svojim je nježnim i snenim glasom ispunjavao srca domaćicama. Uz sve ove vrline moram još spomenuti i besprijekornu figuru, blistavo bijele zube i dječjački osmijeh. Ivica je nabijao muškarcima komplekse i tjerao ih u očaj. Njegovi hitovi *Ruže su crvene* ili *Još uvijek volim plave oči* i danas su najtraženiji izbor na radiju. Pojavljivanjem u javnosti oduvijek je izmamljivao uzdahe više milijuna strastvenih obožavatelja. Kroz život ga je pratila zgodna anegdota: kada se jednom prilikom pojavio na televiziji, po svim je ekranima počeo teći med! Besprijekoran život koji je vodio mnogim je ljudima otvorio oči i uveo ih u novu dimenziju. Ivica je i moj idol pa bih zadnji paragraf htio završiti u njegovom stilu:

Mladi žele da su ja, jedino ja želim da sam Ivica.

Andrija Vuković, 4.c

VELIKI-MALI OGLASI

- Dijelim bradavice
- Zabijam dasku u čavle
- Razbijam čaše
- Ližem markice
- Davim pelikane
- Prodajem lažne autograme
- Paaaaaaaadam
- Bacam koš u smeće
- Zakucavam
- Letim u snu
- Izigravam moždano tkivo
- Žongliram noževima
- Idem u kazalište
- Plićkam poštanske sandučiće
- Muzem kravu
- Strižem ovcu
- Gledam crtiće
- Skalpiram crvenokošce
- Gučem
- Šopam guske
- Testiram kočnice - kočim testisima
- Kradem
- Hvatom NATO bombe
- Bombardiram ambasade
- Držim tečajeve iz neuro-kirurgije
- Brišem nos
- Jodlam u sitne noćne sate
- Prodajem pile za cirkulare bez zubiju
- Pišem rasporede sati za škole
- Otklanjam jainike muškarcima mlađim od 30 godina
- Prodajem 20 litara mravlje kiseline u prahu (NOTE: Nisam odgovoran za transport !!)
- Gnojim
- Pričam viceve u staračkim domovima
- Pendrečim u popravnim domovima
- Vučem lajne (Sony)
- Gradim stadione (zauzet sljedećih 30 godina)
- Guram brodove
- Prodajem 2 felge (Alu) za motorni čamac
- Glodam
- Tražim gljive
- Rastjerujem partizane i Nijemce (šumar)
- Defragmentiram
- Dezintegriram hardove (računalne)
- Upravljam daljinskim upravljačima

Andelko Paša, 4.c

ZANIMLJIVOSTI:

MIRKO FODOR JE SVOJE ODSVIRAO

Prošle nedjelje, 35.13.1999., Mirko Fodor je u *Sedmoj noći* otpjevao pjesmu *Viva Las Vegas* Elvisa Preslija uzrokujući znatne potrese na sjevernoj polutici, poglavito u Lijepoj našoj čija je posljedica bila smrt Borisa K. i Milovana Dž., a našem dragom predsjedniku Josifu Grozu Pitu ispala je perika nakon čega je Fodora pozvao na razgovor i ošro ga prekorio, na što je ovaj odgovorio da nije on kriv što je Pito ćelav. Mirko se loše sproveo i njegov će sprovod biti sutra na zagrebačkom groblju Mirognoj u 10 h. Mirko mu u duši.

SKANDAL U KRŠKOM

Iz povjerljivih izvora doznajemo da je u noći s 15. na 16.3.1995. došlo do opasnog nuklearnog incidenta u nuklearnoj elektrani Krško, koji je prouzročio Zlatko Canju-Gaj vozeći svoju novu *Opel Incidentu* po staroj Karlovačkoj i sudarivši se s nečakovim Mercedes kamionom tipa *T.RES-13* koji je prevozio dijelove za Zlatkov Tomos Automatik s osmerotaktnom mašinom i prikolicom za šest ljudi (kasnije smo doznali da je Tomos bio osobni dar Zlatkovog "pajdaša" Janeza Drnovševka). U sudaru nije bilo mrtvih, ali je Zlatko plakao cijelu noć jer se njegovoj supruzi Pi-rošci istisnuo sir. Sudar je izazvao dozlabora veliku eksploziju tako da je NATO poslao dva F-16 iz Aviana da provjeri stvar, a kako Butros Butros Butros Butros Galli ne voli nered na Balkanu, piloti su imali naredbu da unište olupinu i pobiju sve preživjele. Na Butros Butros Butros Butrosovu žalost piloti su se "malo" zabunili i ispuštili svoj tovar smrti na nuklearnu elektranu Krško te je malo nedostajalo da cijela ode k vragu. Na žalost susjedne države ipak je došlo do malog curenja reaktora koje je navodno odmah sanirano. Nagađa se da je Republika Hrvatska upravo zbog tog in-

cidenta prodala svoj udio u Krškom, citirajući jednog saborskog zastupnika koji je želio ostati anoniman: "Tak im i treba, ali imaju prvoklasne Tomose."

su i pronašli problem te izvadili strani predmet (bačvu) tako da su Synka ostavili na ledenom kamenu šest sati zbog čega je dobio upalu prostate i mjehura. Jadni Synko je izmorio cijelu bačvu u jednom jedinom potezu. Na pitanje novinara kako se osjeća, hladno je odgovorio: "E baš ko da sam ispi'o bure !". Synko je viđen jučer kako s cisternom Đakovčkog rizlinga s istim prijateljima juri prema meksičkoj granici s poklikom: "Mujo, akcija !!!". Od onda mu se gubi trag, ali doznali smo iz neproverenog izvora da se trenutno nalazi u Brazilu na nekoj operaciji. O čemu je riječ nismo uspjeli doznati, te se o tome može samo nagađati.

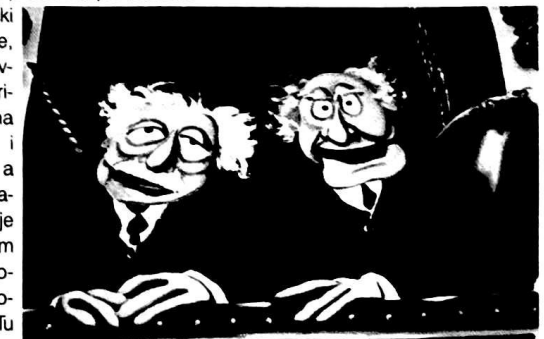
U.S.A.

Matell je nakon par tjedana prodaje povukao s američkog tržišta novi model *Barbie* lutke zbog, kako kažu u upravi te tvrtke, SITNE greške u proizvodnji. Naime, lutkama je umjesto glava ugrađivana ručna bomba. Srećom po Matell, bilo je samo 357 smrtnih slučajeva i 154 slučajeva ozbiljnog ranjavanja, pa je Matell uspio izbjeći sudsku parnicu i plaćanje odštete, a sve neaktivirane lutke bit će darovane kao roba s greškom u zemlje Trećeg svijeta, poglavito Somaliju, što će razveseliti mnoge male djevojčice diljem siromašnih zemalja.

Andelko Paša, 4.c

JAPAN

U upravi *Panasonica* u zadnjih je par dana bilo vrlo burno. Naime, direktor ovog japanskog elektroničkog giganta, *Too Teja-Pitam Synko* je, bančeci s bošnjačkim emigrantima u New Yorku, popio 285 litara Kutjevačke graševine te u lagano pripitom stanju progutao 300 litarsku bačvu s preostalih 15 litara graševine. Kako nije osjetio bačvu, sve se smirilo do sljedećeg jutra kad je svome osobnom liječniku prijavio da ima problema pri odlasku na WC. Vrhunski doktor ga je, odmah zaključivši o čemu je riječ, poslao na slikanje glave i analnih otvora, a zatim ga je, zaključivši da je sve u redu s tim područjima, poslao na ginekološki pregled. Tu

Sto ljudi, sto čudi

Jeste li znali?

...da u svijetu političara rekord u brzini održavanja govora pripada pokojnom američkom predsjedniku J.F. Kennedyju. On je u dijelu jednog svog govora izrekao 327 riječi u minuti (obmuti rekord dijele Mate Granić i Ivica Račan).

...da je najjače žestoko alkoholno piće u prodaji jedna poljska votka. Ona sadrži 79,8 posto alkohola (ako ne vjerujete, pitajte našeg portira).

...da je otrov s najbržim djelovanjem tiopenton (jedan barbiturat). Kad bi se ubrizgao ravno u srce, izazvao bi potpuni i trajni prestanak disanja za jednu ili dvije sekunde (možete ga relativno jeftino nabaviti na tržnici u Branimirovoj).

...da je najrjeđi dragi kamen *taferit*. Pronađen je prvi put u Irskoj 1945. godine. Do danas je pronađen još samo jedan primjerak, a ima 0,84 karata (pripada Kseniji Uričić, bivšoj urednici Zabavnog programa HRT-a).

...da je najduži šank na svijetu dugačak 87 metara i ima 32 pipe za točenje piva, a nalazi se u Australiji (najduži šank u nas nalazi se u srcu Zagorja, u selu Tudumaši blizu Klanjca).

...da su najkraća pisma na svijetu ona koja su razmijenili franc. pisac V. Hugo i njegov nakladnik. Hugo je želio doznati kako se prodaje englesko izdanje njegovog romana *Jadnici* pa je svom nakladniku poslao pismo u kojemu je pisalo samo "?". Nakladnik je odgovorio: "!" (poneki učenici naše gimnazije definitivno su pobili ovaj rekord).

...da je američki predsjednik Richard Nixon za Božić 1973. godine poslao svojim prijateljima i znancima 50 000 čestitki (nije poznato tko je izao marke).

...da je svjetski rekord u pljeskanju postignut još davne 1974. u Denveru. Amerikanci M. Wagner, J. Washburn i

K. Boyce pljeskali su 30 sati, tempom od 140 udaraca u minuti i dovoljno glasno da se to moglo čuti iz daljine od 100 metara. (Slično se dogodilo i u bivšem SSSR-u kada je na izborima demokratski pobijedio Josif Visarionovič Džugašvili Staljin.)

...da je najveće jelo na svijetu pečena deva koju ponekad, u jako svečanim prigodama, pripremaju Beduini. Kuhana jaja služe kao nadjev riba, ribe služe kao nadjev pilića, pilići kao nadjev ovce, a ovca kao nadjev deve (možda bi pobjedu s tom delicijom uspio izvojevati samo P. Matić, 3.d, poznat po stalno punim ustima).

...da je najbrži psihijatar na svijetu jedan ortoped (!) iz New Jerseya. On je u svoje četiri ordinacije dnevno liječio po pedeset pacijenata. U svojoj terapiji najviše se oslanjao na narko-analizu i primjenu elektrošokova. 1961. izveden je pred sud i osuđen zbog 12 ubojstava iz nehata, koje je počinio upotrebljavajući nesterilizirane igle za injekcije (prof. Gudelj je psiholog, a ne psihijatar).

...da je najstariji brucš na svijetu M. Carr koja se upisala kao redovni student na jedan faks u Engleskoj kad je imala 79. godina (dakle, ne gubite nadu).

...da su se u Americi za juke box proizvodile tzv. nijerne ploče, tj. ploče na kojima nije bilo nikakvoga zvuka. One su omogućavale posjetiocima kafića da barem malo odahnu od nepodnošljive galame koja se orila iz juke boxa i popričaju kao ljudi (traži se

slična inovacija za 3.d ili 2.a).

Zelena ljubav

Volim pupoljke njene ljubavi mlade, što zeleni su još, puni nade. Volio bih jednog dana na nekoj livadi da zajedno skačemo, da se smijemo, brijemo. Uživamo. Puno se smijemo, ostalo zaboravljamo. Kraj sa krajem jedva sastavljam, Al' se volimo i zbunjeni gledamo smotance koji misle samo na se. Al' dobro nam je, mi ne žalimo se. Iako varat voli svakog, a nju vole svi. Koji je upoznaše, drugi je se plaše. Meni njena ljubav baš paše, Mislim da čak spasila me od flaše. Uz nju u životu vidim bolju trasu, Hvala joj i šaljem joj još jednu pusu. Ekipa zna o kom ova pjesma govori O mojoj miloj i dragoj osobi. Vatra u mom srcu, plamen gori U blizini voda žubori, ovdje u ovom parku gdje upoznao sam je i iako je volim jako moja ljubav još zelena je.

Andelko Paša, 4.c

NEWS FLASH

► Postavljen je novi pano u predvorje škole, međutim, prazan je jer je netko pokrao sve pribadače.

► Prof. Ljiljana Mazuh (biologija) rodila je sina. Mali ima tek 6 mjeseci, a duplo više kila. Nije poznato izbijaju li mu zubi.

► Prof. Kovačić udao je kćer. Veselilo se do sitnih sati.

► Prof. Gordana Koščec (likovni) zaposlila se u OŠ Šestine. Zadovoljna je. Puna joj je kuća šestinskih kišobrana. Razmišlja o tome da otvori suvenirnicu. Sve puno pozdravlja!

► Kiosk s hamburgerima preko puta škole deložiran je do daljnjeg. Nije poznato gdje će *Slađa* ponovo osvanuti. Na oslobođenu lokaciju bit će postavljen ringišpil.

► Prof. B. Sesar tužit će Hrvatsku lutriju zbog nekih bitnih previda.

► Prof. Berić sve češće ima problema s paljenjem Pande. Revno kupuje *Večernjak* samo radi *strugalice*.

► Prof. Franić otpala peta negdje na Gagarinovom putu.

► Prof. Arnuš razmišlja o trajnoj ondulaciji. Brkovi su također opcija.

► Prof. Plahutar objavila novu zbirku pjesama.

► Prof. Kurmik viđena na tulumu u Močvari.

► Prof. Žižanović-Šoljan zavjetovala se na šutnju tijekom sjednica.

► Prof. Naglič je moli da još jednom razmotri svoju odluku. Bitlo bi neobično da priča sama

sa sobom.

► Školska pedagoginja prof. Ivanka Špoljar viđena na koncertu *Hladnog piva* na kojemu je zamjetno povisivala ton.

BLACK WIDOW

Novinari crne kronike imali su pune ruke posla i oko naše škole

► Komentator košarkaške utakmice između profesora, odigrane u dvorani XI. gimnazije, A.V. pretučen je ispred navedene škole. Još se traga za počiniteljima, a jedini trag je opušak. Policija nije željela komentirati marku cigarete. A.V. je hospitaliziran s težim ozljedama glave i genitalija.

► Portir XI. gimnazije optužen je za nemar i ignoriranje važnosti svoga radnog mjesta. Naime, u noći s utorka na srijedu nije dobro prekontrolirao prostorije škole pa je Ante Alivojdić, učenik 3.d razreda, cijele noći ostao zaključan u knjižnici kamo je slučajno zalutao. Nađen je tek ujutro zadubljen u Nietzscheovu filozofiju.

► U noći s 16. na 17. studenoga netko je provalio u kabinet glazbene umjetnosti. Po tipkama piana razliven je jogurt, a nađene su i mrve kruha i parizera. Jedini trag su otisci prstiju na longplejki Chopinovi klavirskih minijatura. Foto robot je napra-

vijen uz svesrdnu pomoć čistačica s akademije pa se nadamo uskoro ući u trag šljakeru koji obožava poljski romantizam.

► U XI. gimnaziju nepozvani su uletjeli susjedi iz drvene škole. Učenike prvih razreda grubo su navlačili za uši i prijetili im kine-

skim mučenjem. Netom postavljena porta sačuvala je glave dežurnima. Zapomaganje je čuo domar i muževno reagirao zaprijetivši izgređnicima da će im pozvati roditelje. U strahu i panici šumari i stolari su se razbježali.

► Iz automata učiteljske akademije otuđeno je 14 limenki gaziranog pića. Budući da je bila riječ o sokovima, sumnja je odmah skinuta s portira.

► Učenici trećih i četvrtih razreda navedene gimnazije prodavali su ciglu učenicima prvih i drugih. Nakon što je urgirao Školski odbor i roditelji zlorabljenih, uveden je policijski sat.

► Čistačice XI. gimnazije pozvane su na razgovor ravnateljici. Upućene su u kućni red i Statut škole. S razgovora su izašle pokunjene. Naime, protiv njih je stigla anonimna dojava da navečer, iza zadnjeg sata, u kabinetu kemije igraju gumi-gumi.

► 2.a slomio nogu stolici. Sindikat stolara najavljuje tužbu.

► Nađeni vandali koji su pokidali sve četverolisne djeteline oko škole.

SJAJAN ZEZNUTI DAN

ili kako je tekma protiv Jugoslavije (za ligu prvaka, 9. 10. 1999.) završila čemerno

Tog sunčanog subotnjeg jutra nitko nije ni slutio da će narodno veselje biti pretvoreno u tugu i nevjericu. Početni optimizam zahvatio je čitav grad, domovinu, pa i šire. Navijačke gomile sa svih strana slijevale su se put Maksimira. Za cijenu karte nije se pitalo. Groznica je tresla svakog domoljuba, a opće znanje o nogometu naglo je podiglo IQ nacije. Od "stoljeća sedmog" nijedan nogometni dvoboj za Hrvatsku nije imao takvo značenje. Početak je bio agresivan, što je donijelo i plod. U 20. minuti **Bokšić** je uputio veličanstveni udarac prema jugoslavenskim vratnicama. Škvadra je naprosto poludjela. Umebesna pucnjava pomiješala se sa zvonjavom čaša i

gromoglasnom pjesmom u kojoj se najviše spominjala *Drina*, NATO i pobjeda. Eh, nismo ni sanjali kako će nas fortuna ostaviti na cijedilu. Prvo izjednačenje u 26. minuti, a zatim i vodstvo od 2:1 za neprijatelja. Nadu u promjenu neočekivane situacije naglo je podigla odluka suca da nešportski prostački potez jednog Balkanca (dječja pornografija) počasti crvenim kartonom. Drugo poluvrijeme dočekali smo grickajući nokte, barem oni kojima je još nešto od njih ostalo. Naši su krenuli silovito i već u 47. minuti **Stanić** je izjednačio na 2:2. Opet euforija. Maksimirske tribine jedva su izdržale. Čak nam je i susret u Makedoniji krenuo na ruku; Irska - Makedonija 1:1.

Obećao sam: ako Makedonija pobijedi, doživotno ću slušati *Pami valjak* i kupovati kruh kod *Urfatija*. Minute su curile, a nad zagrebačko nebo počelo se nadvijati priviđenje poraza. San o pobjedi (i našoj, i Makedonaca) rasplinuo se kao mjehurić od sapunice. Navijačke pjesmice su utihnule, čiro je opet postao peder, a zagrebački tramvaji proplakali su zajedno s nama. Čvrsto sam odlučio agitirati protiv maturalca u Španjolskoj. Da je njihov **Garcia-Aranda** priznao **Šukerov** gol, tulum bi trajao tri dana. Eh, kad bi, da bi... Ipak, "vatreni", mi smo s vama. Barem uz Ožujsko.

Mladen Konjević, 3.d

U prepunoj dvorani XI. gimnazije, profesori Istoka i Zapada (2.1) nerijetko su uzimali dah

ŠPOLJAR OŽIVJELA ISTOK

piše: Andrija Vuković

ZAGREB. U subotu 30. 10. 1999. u sportskoj dvorani u Savskoj 77, pred 120 000 duša održana je jubilara 50. nogometna utakmica između profesora XI. gimnazije, i taj je sudar Istoka i Zapada ponudio nogomet najviše klase. Taj derbi predstavlja uistinu poseban dan u životu učenika ove gimnazije. Satima prije utakmice u oba se hodnika zadirkuje ili prijeti, no bez ikakvih posljedica. Dolazeći u dvoranu u društvu izbornika hrvatske professorske reprezentacije **Božidara Pugelnika**, sretali smo obične ljude, ali i poznate face. Svih 120 000 gledatelja čekalo je samo jedno - sudar dvaju svjetova. Plavih - prof. **Arnuša** i prof. **Plahutar**, te bijelih - prof. **Krčelić** i prof. **Berića**. No **Ivanka Špoljar**, koja je i prošle sezone vodila plave, vjerovala je mladoj profesoric **I. Sesar** i ostavila na klupi odličnog prof. **Arnuša**.

Prof. Špoljar gumula prof. **Kovačiću** figuru fore

"Nije mi jasno što je prof. Špoljar mislila. Otkad je stigao, prof. **Arnuš** je najbolji igrač Istoka. Trenerica plavih uskratila nam je nogometni užitek", uoči utakmice nije se mogao načuditi **B. Pugelnik**. Prof. Špoljar je tim potezom gumula "figuru fore" u ruke prof. **Kovačića**, trenera bijelih. Uskoro je Zapad zagospodario travnjakom, **Krčelić** i **Berić** su za pola sata potvrdili da su najbolji napadački dvojac današnjice. *Il fenomeno* ponovo jaše - **Berić** je s nekoliko fenomenalnih poteza zapalio tribine, no samo je jednim gafofom sve bacio u blato. Samo desetak minuta nakon što je realizirao jedanaesterac koji je i sam iznudio, **Berić** je nesmotreno laktom zahvatio prof. **Vuk** i zaradio isključenje.

"**Berić** nas je teško ošteti, neoprostiva je njegova ležernost", zborio je nakon dvoboja Zapadov trener **Zoran Kovačić**. Zapadovi *tifosi* se dugo nisu

mogli smiriti i prouzrokovali su nekoliko ozbiljnih incidenata na zapadnoj tribini. **Kovačićeve** su trupe držale gas do 50. minute, a tada je prof. Špoljar gumula na svjetla pozornice *grande* **Arnuša**, kako su ga prozvali Istokovi navijači, koji je oživio Istok. Ni odlična prof. **Žizanaović**, ni lepršava prof. **Plahutar** nisu mogle spasiti brod koji je s igračem manje tonuo.

"Zapadu skidam kapu, ali Istok će slaviti", na poluvremenu je izjavila selektorica **Ivanka Špoljar**. I slavio je, samo zato što ima **Josipa Arnuša** i **Ivanu Sesar**. *El Matadora*, kako je zovu navijači, svojom je genijalnošću pikala u srce Zapadove navijače. Nekoliko briljantnih proigravanja, pogotovo onih prema prof. **Arnušu** (koji je svoj subotnji nastup okrunio s dva pogotka), lomilo je i na kraju slomilo plave.

Da je ostao Beriće...

Nakon predstave za pet, Zapadna tribina je plakala, a Istočna likovala. Nakon pet godina Istok slavi. No, nikad nećemo doznati što bi bilo da **Berić** nije bio isključen nakon samo pola sata, jer - bio je na tragu svojih najboljih izdanja...

Kultni likovi crtiča devedesetih

Vidi li se na različitom doživljavanju današnjih crtiča da je generacijski jaz dublji nego ikada? Gdje je nestala Ptica Trkačica ili Obitelj Kremenko? Kakve su to nasilne bedastoće koje gledaju vaša djeca, dragi roditelji?

Po ekranima skaču stilizirane životinje

maksimalno neugodnih glasova, bolesnih svjetonazora, apsurdnog smisla za humor i pojačane sklonosti nasilju.

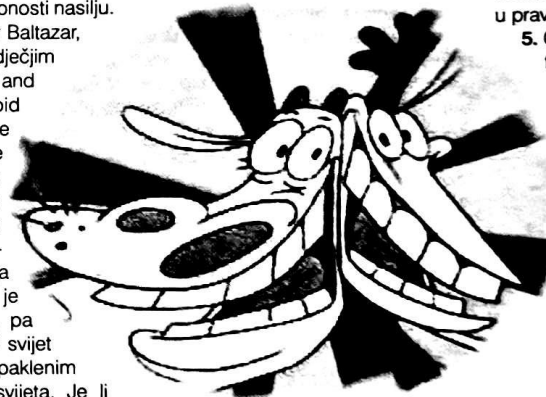
Gdje je nestao profesor Baltazar, pitate se. Današnjim dječjim umovima operiraju *Cow and Chicken* ili *Two Stupid Dogs* koje uopće ne razumijete. Čini vam se da vaše dijete nema smisla za humor jer se ne može ufurati u život *Poncha* i *Tora*? Od zlatnih godina **Toma** i **Jerryja** potrošačko društvo je znatno uznapredovalo, pa su tako u postmoderni svijet zagazili i crtiči svojim paklenim tempom neurotičnog svijeta. Je li humor **Johnnyja Brava** za odrasle? Tome teenageru enormnog libida koji se fura na macho tipa vaša se djeca sigurno smiju jer je gluplji od mistera **Zlatnog gonga**.

A Dexter i **Dee Dee** ili **2 Stupid Dogs**? **A Ed**, **Edd** and **Eddy** ili **Powerpuff Girls**?

Možda vam se sada čini da je **Bubimir** još najbolje što se vaćoj djeci moglo dogoditi, jer u usporedbi s **Kravom** koja muku muči sa željom da bude nježna i elegantna ili s glupim **Piletom** koje bi htjelo biti veliki i jaki macho - **Beelejuice** i jest probavljiv. Ipak, ne mo-

žete reći da **Simpsoni** ne valjaju.

Pa oni su za intelektualce, oni su stoput iznad vašeg **Gustava**. Oni savršeno ismijavaju tipično (američko) kućanstvo, njihove nesuglasice i navike. **Beavis** and **Butthead**, onako ružni, neodgojeni i glupi, brzo su postali neprijatelj br. 1 svakog odgovornog roditelja jer su besposleni teenageri, tko zna zašto, upravo u njima pronašli svoje idole, ikone nedostatnog IQ -a pomoću kojih su izgradili cijeli filozofski sustav. Bojite se da će prebrza animacija izludjeti vaše

dijete samo

zato što izluduje vas? Ne strepite. Sjetite se da vaš mali sin za pet minuta dođe do posljednjeg nivoa svoje omiljene *playstation* igrice, dok vi još niste ni skužili koji gumb trebate stisnuti za start.

10 upucavanja Johnnyja Brava:

1. Hej, želiš li vidjeti kako se brzo mogu počesljati?
2. Hej, ne mirišiš loše - pomiriš ti mene!

NIJE LIJEPO:

1. Pravadati se petim amandmanom.
2. Zvati učiteljicu "Puslica".
3. Vikati "Umrli je!" za vrijeme prozivke.
4. Mučiti emocionalno krhke osobe.
5. Voziti ravnateljev automobil.
6. Podrigivati državnu himnu.
7. Prodavati tuđe zemljište na Floridi.
8. Povraćati ako nisi bolestan.
9. Učiti druge da lete.
10. Škrivati učiteljin Prozac.

3. Opipaj mi mišiće - samo pet centa po minuti!
4. Ako je voljeti mene krivo, zašto bi htjela biti u pravu?

5. Čovče, mora da je lijepo biti na tvom mjestu dok me gledaš!

6. Hej, bejbe, izgledaš kao da boluješ od **Bravitisa** i ja sam baš ono što ti je liječnik propisao!

7. Sve tri izgledate kao da vam treba priča za laku noć: dođite k meni da vam pričam o **Bravu** i tri kornada!

8. Hej, bejbe, ideš u krivom smjeru - moja kuća je ondje!

9. Tako je, bejbe, vjerovala ili ne, nisu svi najbolji muškarci već oženjeni!

10. O, mama, tako sam sladak da su mi usta puna karijesa!

Barek Štefova: Jedan dan

(drama u 13 činova)

1. čin: Jutro

Otvorih desno oko. Kroz mozak mi je u desetinki sekunde prošla misao da to baš i nije najpametnija ideja mog života, pa ga ponovo zatvorih.

2. čin: Spoznaja

Svojom velikom moći zapažanja odmah sam uočila da mi nešto fali. Bio je to onaj veliki luster na nebu što ga možda bolje poznajete pod nazivom Sunce. Da, ovog prekrasnog jutra naš se izvor života odlučio sakriti pred posebnom vrstom zagrebačke magle koju vaš pisac naziva "teške depresiv-

nim bakačem lošeg raspoloženja".

3. čin: Kotačiči se počinju okretati

Jutarnje poslove obavljam uobičajenom živahnosti (stilska figura: ironija). U trenutku kad sam za sobom ostavila vrata stana bilo je 7.20, dakle točno sat vremena od onog kobnog otvaranja oka, a ja sam već pet minuta kasnila na sastanak s Maricom. "Beam me down, Scottie!" i već sam na ulici, unatoč silnim nastojanjima ljudi i društvenih ustanova da maknu djecu s ceste. Trajanje vožnje liftom - samo tri minute (novi rekord, ako se ne varam).

4. čin: Putovanje

Tramvaj je (kao i ostala 364 dana u godini) prepun. Stručnom upotrebom laktova, zubiju i školske torbe kao učinkovitog oružja izborila sam si stajanje (postoji li drugo?) mjesto. Preko sputnikovog ramena čitam novinske natpise: "Organizirana banda penzića naoružanih gebisima i hodalicama preuzela zdravstvo. Zahtjevi: za svakih 500 penzija puštaju jednog doktora. Pitanje: hoće li biti dovoljno doktora?"

5. čin: Dolazak ili "Bože mili, kud sam zašao..."

Upravo u trenutku kad mi je ponestalo zraka, a ja se već spremila za poniranje u dubine nesvjestice, otvore se vrata tramvaja - moja stanica. Neodređeno bljutava boja kojom je okrećena mila mi zgrada XI. gimnazije kao i svakog jutra duboko u momu biću - točnije negdje oko želuca, budi plemeniti nagon za izbacivanjem doručka. Srećom, ova je zgrada izvanredno arhitektonsko djelo, a pogled na njene jonske stupove i neokockasto oblikovani prostor već smiruje probavne sokove. Plemeniti vitezovi četvrtastih stolova skupljeni su u razredu i drama počinje.

6. čin: Fizika

Nakon prošlogodišnjeg gradiva o hlad-

njacima svi zorno očekuju izazov mikrovalnih pećnica. Da, drugi uče nuklearnu fiziku, mi kućanske aparate.

7. čin: Povijest

Malo 7. st. pr. K., malo 17. p. K. Frankopan i Cezar idu ruku pod ruku u našem razredu. Kakve veze ima Mohačka bitka s Kolumbovim otkrićem Amerike, draga djeco?

8. čin: Hrvatski

Najvažniji predmet u školi, kako voli istaknuti cijenjena profesorica. Učimo Hrvatski narodni preporod u kojemu nije sudjelovao niti jedan Hrvat. Dokaz da je naš narod oduvijek bio prepređen: što bismo se sami preporadali kad to mogu činiti drugi umjesto nas.

9. čin: Geografija

Probuđenima uz budnice, Vuk pokazuje stvarno stanje stvari. Previše svijeta, premalo Hrvata. Rješenje: da počnemo uvoziti Kineze?

10. čin: Matematika

"Analogno tome, odi u 2 π . Figa! Odmakni se od ploče!". Učenik stoji u sredini razreda sa zbunjanim izrazom na faci, razred se valja od smijeha, a profesorica udara rukom po ploči. Matiša nam u zadnje vrijeme postaje najprostiji predmet u školi, a uz to se čovjek umori trčeći od sredine razreda do ploče i natrag. Nešto se mora hitno poduzeti.

11. čin: Glazbeni

Ni na jednom drugom predmetu naš antitalent ne dolazi toliko do izražaja kao na glazbenom. Profesorica se trudi i trudi, ali mi jednostavno ne shvaćamo razliku između sonate i suite. Pokrenuli smo akciju traženja znanstvenika koji bi vremenskim strojem prebacio profesoricu u doba romantizma gdje bi zauvijek sretno živjela uz klasičnu glazbu dok njeni štitičnici graju u muzičkome otpadu

20. stoljeća.

12. čin: Tjelesni

Nakon psihičkog na redu je fizičko mučenje. Nova adresa španjolske inkvizicije? Savska 77. "Krive majice 2000 sklekova! Pravilno dodaj tu loptu! Iskorači već jednom!", s blaženim

osmijehom na licu dere se prof. B.

13. čin: Gotovo je, gotovo!

S povratkom u roditeljski dom neizbježno slijedi omraženo pitanje: "Kako je bilo u školi?". Pa, dragi moji roditelji, danas se srušio krov, zapalila dvorana, a u kabinetu fizike netko je

postavio bombu. Ukratko, još jedan dan u omiljenoj nam ustanovi za (pre)odgoj. Kao što je bilo jučer, kao što će biti za dva tjedna. Ponekad je teško, ponekad još teže, ali uvijek nekako preživimo, zar ne?

Ana Đigaš, 3.b

Večer jednog gimnazijalca

Sinoć je bila brijana... Došo sam mrma-do vrlo rano... ujutro, i prespavo cijelu subotu.

Još me bolila glava, a već je bila subota navečer. Jedva sam čeko da odem van s frendovima i da provedem još jedan nezaboravni vikend. Pao je dogovor da se nađemo na Savskom mostu i da bumo išli u pivnicu, a poslije je plan otvoren za prijedloge i priloge. U devet smo se našli na mostu i čopili sedmicu do Velešajma di smo otišli u *Desetku*. *Desetka* je mrakovita pivnica gdje se obično "koncentriramo" i tam padaju odluke kam se poslije ide. Tu se toče *bire* na veliko jer pol litre točene *Žuje* dođe samo 8 kuna. Ovdje uvijek potrošimo bar 30 kuna po glavi. Počelo je ko i uvijek, brijali smo o glupostima, ali danas smo bili neorganizirani i na kraju je ispalo da škvaldra ide na neki lum-tu u Vrapče kod jednog tipa kojeg ja organski ne podnosim. Tak da smo oko deset čuki u *Desetki* ostali samo ja i još dva frenda. Para smo imali i nije nam bio bed, možemo mi ići van i ovak. Sad je na nama ostala odluka kamo dalje. Pojma nemam zakaj, odluka je pala na *Aquarius* i tam smo otišli oko jedanaest ura s pozivnicama pa smo prošli besplatno. Frajer na ulazu nas je pustil nutra bez pol beda, makar niko nije punoljetan, a odma smo skužili i zakaj. Nutra je bilo pljuga, škvaldre je bilo malo, a mjuza za pokopat. Popili smo pivu i ošli van. Pa ništ zato, bumo išli u *Saloon*, samo još je bilo prerano. Bilo je tek petnaest do dvanaest tak da smo išli dole u Frankopanskoj i otišli u *Pračku* dole u Dalmatinskoj ulici. Tam uvijek ima dobre škvaldre, a mjuza definitivno nije za šminkere. Čak imaju juke-box s Aerosmithom i kompanijom. Taj birc je naše drevno zgazilište i tu praktički kampiramo svaki vikend.

Popili smo točene za 6 čuni i već je bira počela djelovat jer je frend uskoro otrčal na WC vratit hmjelj prirodi. Kad se vratio među žive, otišli smo anva i konačno krenuli i u taj *Saloon*. Nekak smo doteturali do tramvaja, di je frend tu jednu stanicu uspio opast sa stolca i leć na pod šokiravši neke "štovane" Zagrepčane. Jedva smo ga osovili na noge i doteturali do Tkalcē, a oko jedan smo bili nutra. Frajer na ulazu je bil najblaže rećeno "dobre volje" i pustil nas je tra-nu. Ovaj *Saloon* je i mrak i sve, al je krađa pljunut 30 kuna za upad. Još sad nekaj briju da bi mogli i poskupit na 35. Bezveze... Prvo kaj smo napravili nakon kaj smo ušli bio je već tradicionalni izlet do lokalnog urinirališta i odma je bilo lakše. Nakon toga ceremonijalni Heineken... Cijena mi je malo mutna, al brijem da je negdi oko 12 kn. Mjuza je bila O.K., makar ne po mom ukusu pa smo se bacili na podij razradit ekstremitete i prokolat alkohol kroz vene. Tu je ekipa bila mrak i bilo je to kulturno iskustvo. I bilo nam je dobro. Rane jutarnje sate dočekali smo razbacujući se po podiju sašiveni ko zvijeri. Bilo je mrak trebi, al sve u svemu štanga. Nije ni čudo s obzirom na glamurno stanje glavnih aktera ove priče. Al bilo nam je dobro i ovak. Oko pet smo se pokupili van i odlučili otić do *McDonaldsa*. Treba objasniti zgaženim budalama da još nije otvoren. Nikaj zato. Možda onaj u *Importanneu* radi, a možemo i u *Jabuku*. Zadnjih 8 kunića otišlo je u nepovrat za šejkić od čokolade koji mi je fakat godio. Frend je komentiro da kak mi nije zlo. To ni meni nije baš jasno, al nema veze. U *Macu* smo se zgrijali i pripremili za tihe patnje pri čekanju ZET-ovih uvijek točnih tramvaja. Nakon deset minuta na stanici

kod Lisinskog otišli smo prek do obeliska gradu Zagrebu i vegetirali. To je ono kaj zgleda ko piramida tako da smo meditirajući dočekali izlazak sunca ko u Egiptu. Napokon trajvan. Frendovi su ušli u peticu i ošli mado, a ja na drugu stranu pehaka do doma. Nakon samo pola čuke krmio sam ko zvijer. I bilo mi je dobro. Mogu samo još napomenuti da ljudski rod još nije smislio pridjev koji bi opisao tugu zbog spiskane stotke, a pogotovo glavobolju sljedećeg jutra... Ovaj, oko četiri popodne.

Andelko Paša, 4.c

LJUBIMCI NA ČETIRI KOTAČA

Vidjevši ogledni primjerak školskog lista, shvatio sam da mu nedostaje ponešto originalnosti, a i bio sam zamoljen ispraviti tu pogrešku. Naravno, u mom malom mozgu odmah je nastala konfuzija oko odabira teme, a na kraju sam se odlučio za temu koja je najbliža nama maturantima. Naravno, i buduće generacije imat će koristi od ovog malog doprinosa.

Gdje i kako nabaviti dobar i stabilan auto kako više ne bismo imali okapanja sa ZET-om?

Prije svega trebao bih podijeliti populaciju škole na nekoliko kategorija radi lakšeg snalaženja:

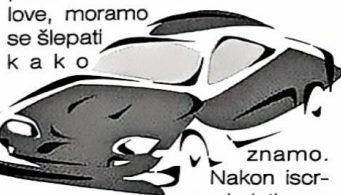
1. bogati
2. kuleri
3. bijednici
4. žene

Prvo ću se pozabaviti bogatima jer njih ionako nema puno. Dakle, za vas bi klasični primjerak bio tatin Audi A6 Quattro. Solidan auto u kojem se može uživati bez opterećenja jer ionako tatica plaća sve. Ako su neki od vas bogatuna ipak malo samostalnjiji pa vam ne treba dadilja ili batler, vama preporučujem autić tipa BMW trica. Bavarac koji nikad ne iznevjeri čovjeka, savršen za noćnu jurnjavu gradom ili pak za skupljanje trebica po Tkalču. Ako su neki od vas malo žustriji i vole odvažniju vožnju, opet jedan BMW, ali ovaj put M5. Ova bi bebica sa svojih 400 konja trebala zadovoljiti i one koji traže najviše. Pripadnici ove skupine, ne biste trebali imati problema pri kupnji. Auto saloni su kao stvoreni za vas jer vam je ispod časti voziti polovni auto, kaj ne?

Kuleri... meni najdraža skupina jer nemaju previše love, vole brzu vožnju i obožavaju sportske aute. Naravno, za takve aute treba imati love, pa se ovi krea-

tivci snalaze kako znaju. Najpriступalniji modeli su: Opel Kadett GSI, Golf jedinica GTI, Golf dvojica GTI, nabrijani fičo ili stojadin (naravno, kućna proizvodnja), zatim Yugo GVX koji je s punih 86 konja bio perjanica tvornice u Kragujevcu, te još i Renault 5 GT turbo i, najbolji od svih, nabrijana kockica (za one koji ne znaju, to je stara verzija BMW-a serije 3). Ove primjerke naći ćete po raznim oglasima gdje ponosni vlasnici pritisnuti financijskom situacijom govore zbogom svojim ljubimcima. Za bijednih 10 tisuća DM dobit ćete dobar i brz auto s ful opremom. Jedina je frka održavanje, ali to se sve zaboravi kad nagazite po plinu i ostavite iza sebe sve one bijednike koji dolaze sada na red.

Bijednici su nažalost i moja skupina. Budući da niotkud nema love, moramo se šlepati

k a k o znamo. Nakon iscrpnog izdatka za

auto-školu, jedva da nam je išta ostalo. Dobro je ako vam je stari guba pa vam da auto kad god idete u Best, no nismo svi te sreće. Mi rufamo fičke, stojadine, jugiće, kante (Renault 4), trule tavrije, škodu favoritku, te u najboljem slučaju staru korsicu ili pak sređeni spaček. Znam da nije baš bajno, ali bolje to nego da već izvježbanim pokretima izbjegavate kontrolora u tramvaju. Ako ste se prepoznali u ovoj skupini, natakните tenisice i zaputite se prema Hreliću. Tamo se može naći zaista sve. Uz samu ponudu modela može se i dobro prezalogajiti jer štandova s kotlovinom nikad ne nedostaje. Ako ste našli auto svojih snova i potrošili kojih tisuću DM, najbolje

bi bilo da se zaputite prema najbližem servisu kako bi pljunuli dodatnih dvije tisuće za najnužnije popravke. Dobra vijest! Zamislite samo one zavidne poglede kad se urufate u školsko dvorište sa vašom novom Tavriom. Čovječe, čak će vas i profesori gledati!

Žene! Njih nisam odvojio zbog spola ili diskriminacije, nego zbog ukusa koji se u pojedinostima razlikuje od nas muškaraca. Prvo i osnovno pravilo: crvena boja! Ako nije crven, možete ga odmah zaboraviti. Kakva to žena vozi auto koji nije crven? Bogate djeve će voziti neki kabriolet poput, recimo, Mercedes SLK, ili Peugeot 306 cabrio. One malo manje bogate rufat će Fiat Punto, Peugeot 206 ili pak Renault Megane. Svi trebaju, naravno, biti crvene boje. Onima koji su tanjeg džepa uvijek ostaje dobar stari Pljugo. Žene u pravilu nikad ne sređuju auto, a ako koju i vidite, onda to nije njena pila, nego od dečka, muža ili tate. Svi znamo da su žene na cesti opasnost. Zato - kad vidite za volanom pripadnicu ljepšeg spola, nasmiješite se i usporite jer se nikad ne zna...

Za koji mjesec ću i ja položiti svoj životni ispit, pa će se tako na cestama našeg divnog grada naći još jedan papak na kotačima. Sve što treba je sljedeće: otvoriti prozor do ivera, zavaliti ruku van, podebljati glazbu tako da se cijeli auto trese, i dobacivati lizerima koji na stanici čekaju tramvaj.

Bruno Zagorščak, 4.c

PLJUGO

Ako pitate vlasnika bilo kojeg Zastavinog modela što misli o svom ljubimcu, odgovor će vjerojatno glasniti: "To je smeće!" Ne treba biti vrlo pametan za zaključak kako stojadin ili Yugo nisu bili kvalitetni poput Mercedes-a ili Opela. No, ruku na srce, to i nisu bili tako loši automobili. Puštali su vodu, gumena crijeva su brzo pucala, limarija je hrđala, amortizeri klapali, gume (Tigar ili Traya) su bile tiha jeza, ali ih je barem devet od deset bez

većih problema prolazilo 100 tisuća kilometara.

Osamdesetih je Yugo, uz Stojadina, činio osnovu ponude osobnih automobila tvornice iz Kragujevca. Bio je poput putujuće kutije za cipele. Kratak i nabit, oštih bridova. Dokazivao je da se nije razvijao u zračnim tunelima. Anemični motor, spartanska unutrašnjost i velika buka pri vožnji nisu nikome smetali. Bio je jeftin, što je populaciji na ovim prostorima bilo i više nego dovoljno.

No, većina ljudi ne zna za američku priču o jugiću. Yugo se, pompozno najavljen, pojavio na američkom tržištu 1985. godine. Cijenom od nekih \$4000 bio je uvjerljivo najjeftiniji automobil preko velike bare. Kupovali su ga pojedinci koji su primali socijalnu pomoć, a ponegdje je zalutao i kao treći ili četvrti obiteljs-

ki auto, za otići na plac. Amerikama su Kragujevčani uspjeli uvaliti čak više od 100.000 malih Jugoslavena na četiri kotača. Jen-

kiji su tek nakon dugih šest godina shvatili o kakvom je proizvodu riječ. No, do tada se za većinu kupaca taj automobil pretvorio u pravu noćnu moru. Prema stručnim istraživanjima, bio je apsolutno najnesigurniji automobil u Americi. Ključ bi pucalo u bravi, klima bi hladila samo lijevo koljeno vozača, a rezervni dijelovi nisu se mogli naći ni kod klopšara. Ubrzo je taj mali i jeftini automobil postao predmetom sprdnje, kako vozača tako i novinara. Dileri koji su s Yugom ušli u posao stoljeća, jednostavno ga se na skladištu nisu mogli riješiti. Čak su ga iz očaja poklanjali kupcima skupih američkih modela.

Očito je da Amerikanci nisu znali prihvatiti nešto što je dolazilo iz zemlje bratstva i jedinstva, nešto što je na ovim prostorima značilo i više od običnog prijevoznog sredstva. Nisu znali živjeti časno s automobilom po imenu YUGO.

Bruno Zagorščak, 4.d.

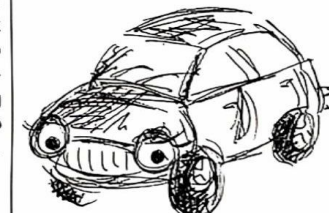
Sličnosti između čovjeka i auta

VOZAČ - AUTO

glava - glava
oči - svjetla
očijukanje - žmigavci
ušni - blatobrani

nos - fergazer
alkohol - benzin
želudac - rezervoar
crijeva - crijeva
ruke - volan
noge - bremze
vrat - retrovizor
plin - plin
ispuh - auspuh
kišobran - krov
tip - tip
godište - godišće
šljaker - fičo
gospodin - mercedes
osebna - prometna
porez - registracija
generalka - generalka
koža - koža
cipele - gume
ruksak - gepek
ranjen - karamboliran
bolnica - limarija
dotrajalost - rashod

DOBRO JE ZNATI

ZAŠTO BAŠ TEBI?

- čl. 1. Profesor je u pravu.
- čl. 2. Profesor je uvijek u pravu.
- čl. 3. U slučaju da je učenik u pravu, primjenjuju se članci 1. i 2.
- čl. 4. Profesor ne spava, on se odmara.
- čl. 5. Profesor ne jede, on se hrani.
- čl. 6. Profesor ne pije, on degustira.
- čl. 7. Profesor ne kasni, on biva zadržan.
- čl. 8. Profesor nikada ne napušta posao, njegova prisutnost potrebna je na drugome mjestu.
- čl. 9. Profesor ne čita novine u zvezdu, on se informira.
- čl. 10. Zvoni onda kada kaže profesor.
- čl. 11. Upravo profesorov predmet važniji je od svih ostalih.
- čl. 12. Profesor ne prijeti, on samo upozorava.
- čl. 13. Profesor daje jedinice samo za naše dobro.
- čl. 14. Profesor ne urla, on podiže ton.
- čl. 15. Profesor ne gleda nezainteresirano kroz prozor, on u pejzažu traži inspiraciju.
- čl. 16. Profesor se nije zabunio, on želi da sami uočimo pogrešku, potiče nas na aktivnost i angažiranost.
- čl. 17. Profesor gleda *Esmerald* samo da bi imao argumente dok drugima preporuča zašto je ne gledati.
- čl. 18. Profesor vas šalje po slanac samo da se malo protegnete.
- čl. 19. Profesor vas je prozvao jer baš s vama voli razgovarati.
- čl. 20. Profesor zna, samo se trenutno ne može sjetiti.

Ana Digaš, 3.b

Hodala sam ulicom i pala, a to je vidjela i moja simpatija. Više nikad nisam hodala tom ulicom jer me je bilo sram.

Sramežljiva

Jednom prilikom bila sam u disku. Na ulazu su bile tri stepenice koje su bile jako skliske (možete zamisliti što je dalje bilo). Pala sam i vidjele su mi se gaćice s rozim medvjedićima. Sve je to vidio dečko u kojeg sam zaljubljena. Cijeli disko bio je na podu od smijeha, a ja sam se zacrvnela.

Klizačica

Imali smo biologiju i profesorica me pitala "Što su to geni?". Ja nisam znala. Cijeli razred se smijao i prof. mi je dala kulju. Otada više ne idem na biologiju i zato sad imam ukor pred isključenje. Oh, zašto baš meni?

Biologičarka

Moja prijateljica i ja bile smo same na plaži. Htjele smo se sunčati bez gornjeg dijela badića. Zaspale smo, a nakon pola sata probudio nas je pre zgodni spasilac. Bile smo izgorjele od sunca i još k tome polugole. Spasilac je rekao: "Nije ovo Baywatch!", a mi smo pobjegle glavom bez obzira. Od tada više

ne idemo na tu plažu. Zašto baš meni?!

Baywatch cure

Bila sam s frendicom na kavi i pila vodu. Sve je to vidio dečko iz susjedstva koji mi se već dugo sviđa. Od onda više ne idem u taj birc, nema tih para.

Odlučna

Imali smo tjelesni. Kako imam male grudi, u grudnjak sam

stavila čarape ne bih li fascinirala svoju simpatiju. Na nesreću, radili smo stoj na rukama. Sve mi je ispalo van i ON je to vidio! Od tada više ne nosim grudnjak, a bome izbjegavam i njega, i tjelesni, i školu. Zašto baš meni?

Daska

Iz mora pisama za vas odabrao

Matija Kovač, 4.c

6. studenog u Tvornici, zagrebačkom punku vjerno *Hladno pivo* zaglušilo je oko tisuću (ili više) mladih poklonika nereda, buke i halabuke. Novi materijali s albuma djelomično su ublažili žestinu sporijim ritmovima i bogatim instrumentarijem. Divlji i provokativni, uz razglas od kojeg curi krv iz ušiju, teško artikulirajući riječi odsvirali su *Pobjedu, Für immer Punk, Svi smo ga mi voljeli* itd. Nakon urlanja i bacanja, svima je bilo potrebno hladno, hladno pivo. Ono za 10 kuna.

Nebo je žuto, a

ZABRANJENO PUŠENJE

sunce je bluo itd. Veselo i s puno

svakog dobrog đaka - *Zabranojeno pušenje*. Mala dvorana, malo ljudi, ali puno truda i žestine. Uz čitav zbor, dvije hanumice, Ivanku iz *Stampeda* i Krešu iz *Zadruga*, vrtili su se najbolji hitovi: *Zenica blues*, *Rekla mi je prvo veče*, *Kanjon Drine* itd. Uz dobre kontakte s publikom (premda slabo razumljive zbog nehumanog razglasa koji bi dobro ozvučio i pola Sibira a kamoli ne malu dvoranu Doma športova), *new primitives*, tj. S. Sexon i Elvis J. Kurtovich pošteno su izmorili publiku. Šteta što nisu svirali neke stare punk stvari (*Selena*, *Anarhija all over Baš čaršija*, *Put u središte rudnika* i sl.) ili one "mi-sa-one" kao što su *Fikreta*, *Dobri jaran* ili *Kada dernek utihne*, ali - gdje

12. studenog. Petak. Kao i uvijek uz vesele *Gustafe*, i te se večeri u Tvornici feštalo, skakalo, pjevalo. Nakon punka i hard-corea dobrodošla je dobroćudna glazba, i to u pravom smislu - glazba. *Gustafa* je bilo koliko i publike, a veseljaka je bilo svih generacija. Istarski folk garniran rock & rollom uvijek napravi dobru atmosferu. *Gustafi* su mlatili po čemu su stigli (između ostalog i po pravoj tavi za palačinke) pa su ti hrvatski *Dublinersi* i dobili takve ovacije. Uz *Jesen ili Znan da je zima* koje uvijek ganu dušu, martinje se feštalo i uz *Gremo u Meksiko*,

13. studenoga. Subota. U Domu športova ponovno glazbena lek-

bi stigli kad bi otpjevali sve svoje bestsellere.

Za sve vas koji niste gledali sljedeće filmove, evo nekoliko natuknica i kratkog sadržaja te ocjena prema momem mišljenju: ... (katastrofalno), (nemojte gledati ni pod koju cijenu), (pogledajte ako vam se da), (gledati bez roditelja), (gledate na svoju odgovornost) (definitivno morate pogledati)...

8 mm

gl: N. Cage... N. Cage glumi privatnog detektiva koji dobije zadatak pronaći ubojicu jedne cure čije je ubojstvo bilo snimljeno na 8 mm filmu. Na kraju on pronađe ubojicu i onog koji je to sve smjestio (a tog tipa vidite na početku... to je odvjetnik one babe). N. Cage na kraju sve poučava. To je jedan fantastičan trijer sa s/m dodacima koji vječno prikazuje američko podzemlje i s/m industriju.

Spašavanje vojnika Ryana

gl: T. Hanks, M. Damon. Film počinje tako da jedan stari tip dolazi na groblje sa svojom obitelji i prisjeća se II. svjetskog rata. Taj tip je Matt Damon (to se dozna tek na kraju). Film prati događanja za vrijeme iskrcavanja na Normandiju (Dan D). Memi Ryan umiru tri sina od četvorice pa jedna mala skupina vojnika na čelu s T. Hanksom kreće u spašavanje. Odlična kamera i režija (S. Spielberg), odlični efekti i scenografija. Na kraju filma radu Ryana (M. Damon) koji u zadnjoj borbi jedini preživi (što znači da umre i T. Hanks).

Tanka crvena linija

gl: S. Penn, G. Clooney, J. Letto... Film je sličan gomjem, ali je dosadan sačuvaj bože. Ovaj put su u igri Japanci, a ne Nijemci međutim vrijeme radnje je isto (II. svj. rat). Puno ih pogine, nema toliko krvi kao u "spašavanju" i traje pun kutler.

Gore ne može

gl: C. Slater, C. Diaz... Priikom skorašnjeg vjenčanja između C. Diaz i nekog tipa kojem ne znam ime, petero prijatelja, skupa s tim tipom, odlaze u Las Vegas proslaviti mornarčku večer. Normalno, to ne može proći bez striptize koja igrom slučaja, u tijeku "ljubavnog zanos" s jednim od petonce, nabije svoju glavu na kuku i umre. Da skralim... na kraju ih ostane dvojce, sve druge poučava C. Slater a njega ubije C. Diaz prije svoga vjenčanja. Vjenča se s onim

tipom kojeg pristijava da ubije i onog preostalog prijatelja i psa, te da C. Slatera pokopa u pustinji. Prijatelji zajedno odlaze pokopati Slatera (onaj drugi ne zna da bi i on trebao biti ubijen), ali ovaj koji se vjenčao ne ubija prijatelja i psa nego se vraća i zajedno doživljavaju automobilsku nesreću u kojoj obojica ostaju u invalidskim kolicima, a pas ostaje bez noge. C. Diaz na kraju poludi... Film je bezveze.

Toreador

gl: ne znam. Zanimljiva "švedska akcija" s izvršnim zapletom i raspletom. Na kraju ga ona ostavlja i on se vraća svojoj ženi. Svakako pogledajte u jednoj udobnoj atmosferi s prigušenim svjetlima.

Star wars I: Fantomska prijetnja

gl: E. McGregor, L. Neeson. Još jedan u nizu Lucasovih "Ratova zvijezda", ništa bolji, osim po specijalnim efektima, i ništa lošiji od njegovih odličnih prethodnika. Pobunjenici se bore protiv "tamne strane" i čudnovatog bića Darth Maula iz porodice Seth, ako se ne varam. Također upoznajemo Anakina Skywalkerera kao dječaka koji kasnije preuzima ulogu negativca Darnita Vadera. Jednom riječju, OK. Na kraju vam pogine učitelj (L. Neeson) Obi van Kenobi, a Obi se obvezuje da će poučiti mladog Skywalkerera svemu što zna kao Jedi Knight.

Afera Thomasa Crowna

gl: P. Brosnan, R. Russo... P. Brosnan je uspješni poslovni čovjek s Wall Streeta, koji je također ljubitelj umjetnina, a R. Russo je istražiteljica osiguravajućeg društva koje je osiguralo sliku koju je ovaj ukradio iz puke ljubavi prema slikama i zbog toga što to može. Sa savršenim planom i rekvizitima ne biva uhvaćen, ali R. Russo zna da je on ukradio sliku i na svakakve načine pokušava pronaći. Premda se na kraju zaljubljuje u njega, ipak posao stavlja ispred ljubavi i prijavljuje policiji da će P. Brosnan vratiti sliku u muzej, što on radi samo da bi mogao biti s njom u miru. Međutim, on uspijeva vratiti sliku na najneobičniji način... Sliku je zapravo već vratio ali preslikanu preko druge, također vrijedne, slike koja je bila "iz njegove kolekcije" dar za galeriju. Priikom lovljenja po muzeju povlači alarm za požar i time uzrokuje zahtijevanje slike metalnim štitom (zaklanja ih sve osim, normalno, one "njegove" koju je uspio ostaviti otvorenu postavivši dvije olovke da sprječavaju zatvaranje

okna) i curenje vode iz cijevi na krovu. Time lažna slika biva isprana i pojavljuje se prava slika koja je zapravo cijelo vrijeme bila tu. Na kraju ipak on i R. Russo ostaju skupa u zagrljaju. Film je zabavan.

Ronin

gl: R. de Niro... Nisam gledao, ali vam mogu reći da se na kraju ne dozna što je u torbi. Čuo sam da je film OK.

Wild wild west

gl: W. Smith, K. Klein. Puno buke nizašto... W.S. je jedan od najboljih šerifa, a K.K. je jedan od najboljih maršala. Predsjednik Amerike ih udružuje da zajedno pronađu opakog zločinca koji želi zavladati Amerikom i šire. Zločinac je pun tehničkih čuda, međutim, tu je i K.K. koji je majstor u zamaskiranju i ljudi izumitelj, dok Jim West, kojeg glumi W. S., prvo puca, pa još puca i tek onda postavlja pitanja preživjelima (ako ostane koji). Normalno, ubijaju opakog zločinca i odlaze u zalazak sunca, ali ne na konjima nego na golemoj željeznoj tarantuli.

Studio 54

gl: N. Campbell, R. Phillip, M. Myers. Mladici (R. Phillip) iz predgrađa želi upoznati život velikog grada pa sa svojim prijateljima odlazi u jedan poznati diskoteka "Studio 54" u koji ulaze samo oni izabrani (zgodni, čudni, slavni...). Samo on ulazi i uskoro postaje konobar. Zараđuje u jednoj večeri više nego prije u mjesec dana, svaki dan upoznaje novu ženu, kupuje auto i seli se k prijateljima u grad. U klubu upoznaje i zvezdu sapunice (N. Campbell) u koju se zaljubljuje. Zbog svade sa šefom (M. Myers), Sean 54 (R.P.) ostaje bez posla. Zbog prodavanja droga i nelegalnih poslova u klubu, dolazi do racije i klub se zatvara... svi ostaju bez posla. Kasnije se klub ponovno otvara, ali više ništa nije isto... M. Myers više nije šef, nema više lutih provoda, umrla je najstarija posjetiteljica kluba (od overdosea)... R. P. na kraju ostaje s Neve Campbell... Film je super.

Matija Kovač, 4.c

1. Butan je
 - a) tovljeni puran
 - b) neka vrsta plina
 - c) afganistanski ministar obrane

2. Ciklotron je
 - a) nešto iz fizike
 - b) vrijeme ovulacije
 - c) vrsta uragana

3. Didaskalija je
 - a) vrsta ljestava
 - b) uputa glumcu i redateljju
 - c) Enejina žena

4. A priori znači
 - a) unaprijed
 - b) napokon
 - c) navodno

5. Antracit je
 - a) lijek protiv žgaravice
 - b) dio sive moždane kore
 - c) vrsta kamenog ugljena

6. Peroksid služi za
 - a) blajhanje kose
 - b) kao afrodizijak
 - c) za podmazivanje kočnica

7. Antifriz je
 - a) neuredna frizura
 - b) sredstvo protiv smrzavanja
 - c) vrsta dragog kamena sličnog tirkizu

8. Kaciola je
 - a) cvjetača
 - b) šefija
 - c) dalmatinski specijalitet

9. Amparo je
 - a) lik iz latinoameričke sapunice
 - b) mjerna jedinica iz fizike
 - c) grad na Sardiniji

10. Corel je
 - a) pjevač grupe BSB
 - b) kozmetička tvrtka
 - c) kompjutorski program

11. Tufahija je
 - a) vrsta otrovne gljive
 - b) turska slastica
 - c) podvrsta sinestezije

12. Lanos je
 - a) vrsta auta
 - b) vrsta tkanine
 - c) tvornica lana u Kaštel Sućurcu

13. Rubni kamen je
 - a) rinzol
 - b) trotoar
 - c) kolnik

14. Penthouse je
 - a) Bijela kuća
 - b) sexy magazin
 - c) video igrice

15. Histazol je
 - a) antihistaminik
 - b) antiseptik
 - c) antibiotik

16. Tinejdžer je
 - a) dečko od 13 godina
 - b) pubertetlija
 - c) marka športske obuće

17. Vita nova je
 - a) Danteovo djelo
 - b) pogrebno poduzeće
 - c) album Senne M.

18. Platfus je
 - a) grčki filozof
 - b) spuštено stopalo
 - c) Hitlerov suradnik

19. Jorgan je
 - a) skraćena od jorgovan
 - b) vrsta pokrivača

IZBACI ULJEZA

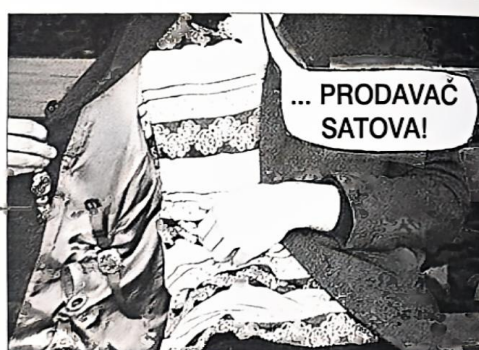
nominativ, genitiv, dativ, aorist, vokativ, lokativ, instrumental
jedanaest, dvanaest, trinaest, četrnaest, petnaest, šesnaest
Mars, Mjesec, Jupiter, Saturn, Venera, Afrodita, Pluton
Pan, Ožujsko, Stella, Karlovačko, Tuborg, Heineken, Jeggermeister
Jurić, Rukavina, Tomas, Bišćan, Tokić, Kralj, Mumlek, Šokota
aluminij, cink, brom, bor, živa, kalij, lim, bakar
Ronhill, Walter, Drum, Samsung, York, Kolumbo
L. Blagioti, H. Rubinstein, Givenchy, Dior, Monet, Armani
žutica, kozice, ospice, mums, šarlah, angina pectoris, magnolia grandiflora
fergazer, getriba, anlaser, cinšpula, gefufna, spojler, klofer

Super - Andrija

Glumili, zamislili, uredili i ostvarili: MANIJAK
MILKA
REZIKA
SUPER-ANDRIJA
Fotograf:

Ivan Coha, 4.c
Petra Cigoj, 4.c
Mia Galić, 4.c
Andrija Vuković, 4.c
Vedran Vulelija, 4.c

Proud to be Croat

Ovu anketu proveli smo u četiri razreda naše gimnazije. To su 1.b, 2.b, 3.b i 4.b. Njome smo željeli dobiti neke podatke o, recimo, hrvatstvu naših ispitanika. Mnogi od vas odgovarali su na pitanja ozbiljno i prihvatili našu anketu vrlo odgovor no. Drugi su opet pokazali da su zaista duhoviti, a kako je duhovitost jedna od čovjekovih najvrednijih osobina - hvala vam na vašim biserima!

Naše prvo pitanje je bilo:

1. Izaberi najhrvatskije ime:

- a) Barica
- b) Kristina
- c) Hrvatko
- d) Spomenka
- e) Dana
- f) Rade

Pobijedila je, naravno, Barica - 53 glasa
Prvi pratitelj je Hrvatko - 22 glasa
Druga pratilja je Spomenka - 13 glasova.

Slijede: Dana (7), Kristinka (6) i Rade (5) glasova
Kao bisere izdvajamo: Đorđe, Štef von Zagorec, Nerade i Leja.

2. Po čemu su Hrvati najpoznatiji?

Najviše vaših glasova odnijela je kravata (42 glasa). Slijede: sport i sportaši (32 glasa), nogomet (26 glasova), more (20 glasova). I s vrlo malo glasova razlike tu su: prirodne ljepote (6), penkala (5), Dubrovnik (5), žene (4), loše ceste (3) i kultura (2).

Biseri: po najzahtjevnijem školskom programu u svijetu i okolici (1). ... po tajkunima, ... po haškom sudu, ... po najružnijim političarima, ... po tome što je dolazak Esmeralde vrhunski događaj.

3. Kad otputujete "van", svi skuže da ste Hrvat zato što...

... govorim hrvatski (29 glasova), ... se loše ponašam (11), ... nemam srama (7), ... nosim majicu "Proud to be Croat" (6),

... sam najbolji (6), ... sam najzgodniji (5), ... imam hrv. registraciju (4), ... sam najglasniji (3), ... sam nesnalažljiv (2), ... previše filozofiram (1).

Biseri: ... govornim tarzan-ingliš, ... gledam prosjake i derem se "Gdje ste, zemljaci!" ... na ulici mlijemam 100 DMI, imam najmanje novaca...

4. Svaka prava Hrvatica ima:

- a) šešir
- b) mobitel
- c) osmero djece
- d) crvene štikle
- e) dva muža
- f) zlatni zub

Naravno, mobitel je osvojio 38 glasova. Na drugom mjestu su dva muža (25), na trećem osmero djece (23) Slijede: šešir (16), zlatni zub (15) i crvene štikle (11 glasova)

Biseri: probušeni šešir, pokvareni mobitel, osmero djece koja je dave, dva muža u inozemstvu, psa na baterije, hrpu briga i neplaćenih računa, majicu dolče gabana, devu za kućnog ljubimca(?)

5. Navedite igrača bez kojega hrv. nogometna reprezentacija ne može i jednog bez kojeg se definitivno može.

Ne može se bez: Bobana (53), Šukera (21), Prosinečkog (10). Slijede: Ladić, Bokšić, Šokota, Bilić, Jarni, Mikić i D. Šimić. Definitivno se može bez: Jurčića (28), J. Šimića (20), Tudora (11), Prosinečkog (10), te Šukera, Vlaovića, Stimca, Stanića, Ladića i Biščana

Biseri: ne može se bez golmana... lopte, ...potplaćenog linijskog suca, ... Maradone. Jednoglasno ispada Čiro.

6. Da niste Hrvat, koje biste nacionalnosti najradije bili?

Vi ste odlučili: američke (12), talijanske (11) španjolske (10), francuske (9), njemačke (7), engleske (5), brazilске (4), japanske (3), australske (3) i norveške (2 glasa).

Biseri: nema te nacionalnosti, Hercegovac, Kurd, da nisam Hrvat bio bih bogat.

7. Koje vas jelo asocira na Hrvatsku?

- a) grah i kobasice
- b) štrukli
- c) pita zeljanica
- d) skuša na gradele
- e) sarma
- f) čufte

Najviše glasova odnijeli su štrukli (53), slijede ih grah i kobasice (33), sarma (24), čufte (14), pita zeljanica (10) i skuša na gradele (7 glasova).

Biseri: čevapi, majoneza, bubrezi na naglo, juha od kamenja, bosanski lonac

Idejni začetnik:

Janja Vicković, 3.d
Animatorica u radu s ispitanicima:
Lana Jukić, 3.d
Predsjednica stvaralačke ekipe:
Martina-Risojević, 3.d

P.S. Ispitanike molimo - bez zamjerke. Iskreno vam se zahvaljuje krema trećeg d.

Zločin i kazna

Scenaristi i redatelji: Dario Markas, Bruno Zagorščak, Uloge: Ožbolt - Zrinko Begić, Bratko - Saša Pavković, Puniša - Bruno Zagorščak, Policajac Mile - Dario Markas, Zečica - Lidija Tomas, Prodavačica - Petra Trobentar. Zahvaljujemo na svesrdnoj pomoći i strpljenju: prof. Ivani Sesar, prof. Mirjani Kežman, Ivanu Senji, neznatome vlasniku trgovine, MUP-u na posudbi uniforme. Ne zahvaljujemo svima onima koji nam nisu pomogli.

POČETAK JE GODINE, A NAŠI JUNACI BRATKO, OŽBOLT I PUNIŠA VEĆ SU ZAPALI U NEVOLJE.

RAZBIBRIGA

SPOJI PAROVE I IZBACI ULJEZA

NIKOLA GOSPODINOVIĆ

NIKOLA KOŠANSKI

ILIJA DUMANČIĆ

ANTE PETROVIĆ

TOMISLAV ČAVKA

BORISLAV SEKULIĆ

DANIJEL ŠARAC

OGNJE ZEBIĆ

DANKA PAMIĆ

TAJANA KRAMAR

KARMEN HORVAT

NATAŠA GLAŽAR

IVA DEVČIĆ

ŽELJKA SARAĐEN

PETRA RISTIĆ

Biseri iz školskih klupa

- ▶ Pripovijetke od kojih se sastoji roman Junak našeg doba su: *Travanj*, *Idealist* itd.
- ▶ Satir iliti Divji čovik pisan je *kajkavštinom*.
- ▶ Najpoznatiji kajkavski komediofraf je *Ignjat Đurđević*.
- ▶ Glavni lik Moliereove komedije Škrtac je *Harpagedon*.
- ▶ Autor latinske zbirke pjesama Fructus auctumnales je A.S. *Puškin*.
- ▶ Pjesnici engl. romantizma su *Kelly* i *Sheets*.
- ▶ Grabancijaš na kajkavskom znači *Divlji čovik*, a autor tog djela je *Matija Ivaniš Korvin*.
- ▶ Naslovni junak Scottovog povijesnog romana je *Ivan Poe*.
- ▶ Franc. enciklopedisti su: *Ambrler*, *Rasid*, *Mone*.
- ▶ Schillerovi razbojnici bili su *Franz* i *Adolf*.
- ▶ Motiv svjetske boli u franc. knjiž. uvodi *Lampertine*.
- ▶ Teoretičar naturalizma bio je *Hipoliten Ten*.
- ▶ Autor romana Rat i mir je *Bra Napoleonovič Tolstoj*.
- ▶ P. Štoos napisao je *Kip slobode* vu početku leta 1831.
- ▶ U okviru hrv. nar. preporoda stvoren je *lirski pokret*.
- ▶ Autor romana Mrtve duše zvao se *Ivan Perkovac*.
- ▶ Ivica Kičmanović bio je opčinjen *Laurom Biagiotti*.
- ▶ Libreto za operu Porin napisao je *Antun Mihanović*.
- ▶ Glavni predstavnik engl. realizma je *John Wayne*.
- ▶ Hrvatski ekspresionisti su: *Šimić*, *Krleža* i *Ivan Milas*.
- ▶ Avangarda je, u krajnjoj liniji, u neku ruku, dobrim dijelom...
- ▶ Matoš je napisao putopis *Naši ljudi krajevi*.
- ▶ Riječi suprotnog značenja zovu se antonimi ili *proteini*.
- ▶ Držićevi sluge bili su *Bokčilo* i *Tripčilo*.
- ▶ Hrvatsku himnu uglazbio je *Josip Rimljanin*.
- ▶ Prva hrvatska tiskana knjiga je *Zlatarovo zlato*.
- ▶ Utjehu kose napisao je *Mateša*.

